

Obecní zpravodaj *Ostrožské Lhoty*

PROSINEC 2022 • ČTVRTLETNÍK OBČANŮ OSTROŽSKÉ LHOTY • CENA 10Kč

OBEČNÍ ÚŘAD
OSTROŽSKÁ LHOTA

Z obsahu zpravodaje: Naši obec znovu povede Roman Tuháček, místostarostka je Blanka Ježková.
Dále čtete: Rozhovor s Radkem Bartoníčkem, Bruselské zvláštnosti Petr Malůška, Lhoňané v Izraeli...

Myslivecké sdružení uspořádalo 3.12. Hon na drobnou zvěř

Slovo starosty

Milí spoluobčané,

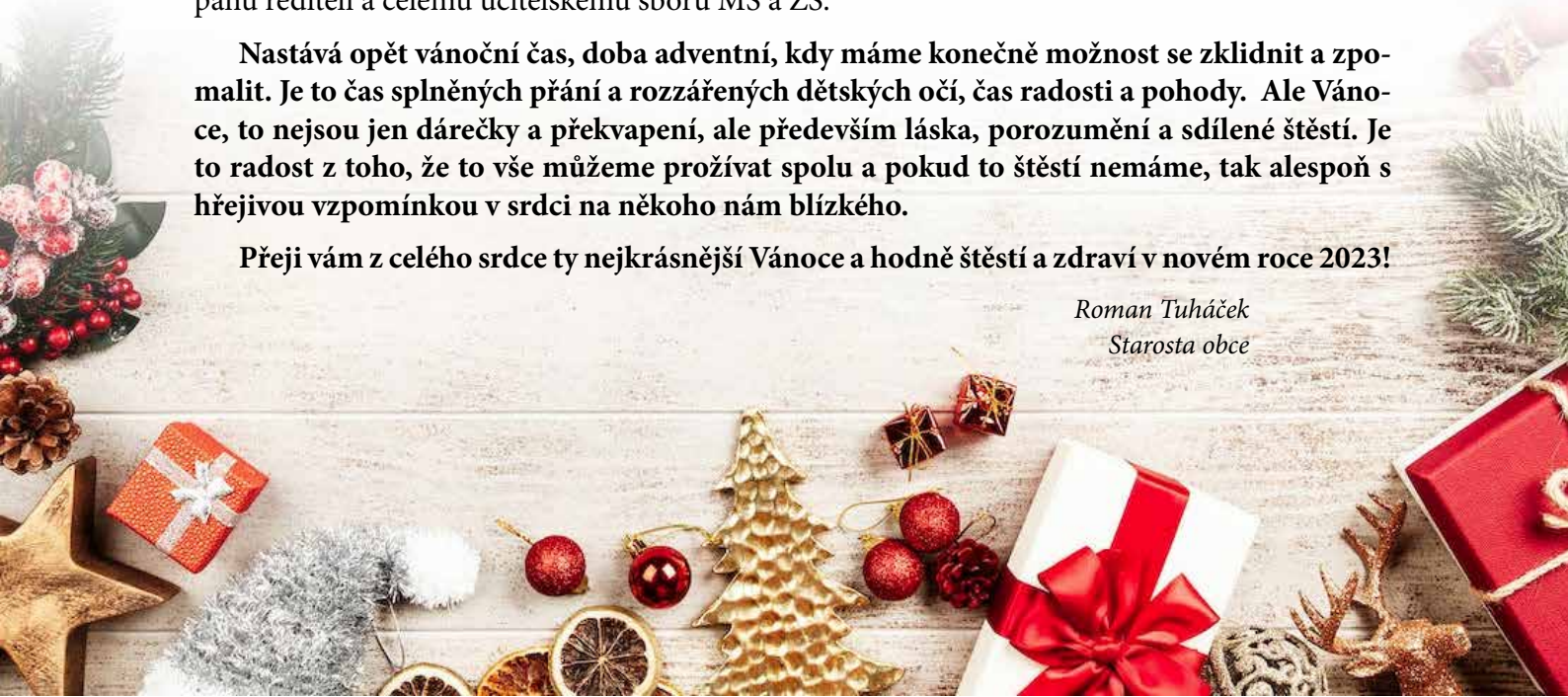
vždy vás velmi podrobně informuji o všech projektech, které se v naší obci realizují anebo jsou v plánu. Tentokrát to ale nechám až na další číslo zpravodaje.

Rok 2022 se blíží ke svému konci, a proto bych rád touto cestou poděkoval všem zaměstnancům obce a lidem, kteří s obcí spolupracují, také panu faráři, panu řediteli a celému učitelskému sboru MŠ a ZŠ.

Nastává opět vánoční čas, doba adventní, kdy máme konečně možnost se zklidnit a zpomalit. Je to čas splněných přání a rozzářených dětských očí, čas radosti a pohody. Ale Vánoce, to nejsou jen dárečky a překvapení, ale především láska, porozumění a sdílené štěstí. Je to radost z toho, že to vše můžeme prožívat spolu a pokud to štěstí nemáme, tak alespoň s hřejivou vzpomínkou v srdci na někoho nám blízkého.

Přeji vám z celého srdce ty nejkrásnější Vánoce a hodně štěstí a zdraví v novém roce 2023!

*Roman Tuháček
Starosta obce*

**Přejeme Vám krásné prožití
svátků vánočních a hodně zdraví
a štěstí v roce 2023**

Zaměstnanci Obce Ostrožská Lhota

První řada zleva:

Hana Havlíková, Roman Tuháček – starosta obce, Blanka Ježková – místostarostka obce, Ludmila Dominiková

Druhá řada zleva:

*Miroslav Marýzek, Viera Zalubilová, Vlastimil Malůš, Dana Pavlasová, Jitka Štěpánová, Lubomír Novák,
Rostislav Žajdlík, Jaroslav Šuránek*

Společenská kronika

80 LET

Josef Polehňa, č. p. 35

František Hyrák, č. p. 364

Marie Krchňáčková, č. p. 88

Antonín Kolařík, č. p. 309

85 LET

Stanislav Bachan, č. p. 11

91 LET

Marie Malušková, č. p. 150

Anežka Barušová, č. p. 101

MANŽELSTVÍ 55 LET

Marie a Jan Těthalovi, č. p. 346

NOVÍ OBČÁNCI

Eliáš Polášek, č. p. 358

Elena Novotná, č. p. 450

ÚMRTÍ

Petr Radoch, č. p. 86

Fotbalista, turista, badmintonista, fotograf, sportovní novinář a otužilec

Ano, to je krátká charakteristika Stanislava Dufky. Jako spousta kluků na dědině hrál fotbal, byl rychlý útočník, střílel branky ve všech kategoriích. Žádný sport mu nebyl cizí. Po skončení fotbalové kariéry dělal hlasatele na domácím hřišti, mimo to fotil záběry z utkání a pořizoval krátká videa a psal komentáře. Jeho oblíbeným sportem jsou běžky a kolo. V nedávné minulosti předsedal Tenisovému klubu. Je fanouškem fotbalu 1. FC Slovácko, kde ho můžeme vidět ve vestě pro fotografy. Chvilí po zápase jsou už aktuální informace na stránkách Slováckého deníku, kde je redaktorem. Informuje nás také o různých akcích ve Lhotě, ale i ze vzdáleného okolí. Své příspěvky měl i v časopise Krajem svatého Antonínka. Mapuje veškeré dění v obci, jak kulturní, tak sportovní. Jeho příspěvky jsou zveřejňovány na stránkách obce, obecním facebooku a v Obecním zpravodaji Ostrožské Lhoty.

Na to, že mu bylo nedávno šedesát, vůbec nevypadá, a už vůbec se nechystá do pomyslného sportovního důchodu. Na stará kolena se dal na otužování. V zimě ho můžeme vidět ve vodě na jezerech v Ostrožské Nové Vsi. Má obrovský přehled nejen o sportovním dění doma, ale i ve světě. Díky takovým zapáleným lidem, jako je Staňa, se pozdější generace přesvědčí, jak se u nás žilo a co se u nás dělo.

K jeho nedávným narozeninám mu přejeme ještě hodně krásných fotografií, videí a sportovních zážitků!

*Obec a
Sportovní kluby
Ostrožská Lhota*

Ustavující schůze nového zastupitelstva

Nové zastupitelstvo naší obce se druhý říjnový pátek sešlo na ustavující, první schůzi v novém složení po volbách. Probíhala volba starosty a místostarosty obce.

Starostou byl zvolen Ing. Roman Tuháček, místostarostka JUDr. Blanka Ježková.

Rada obce:

Ing. Roman Tuháček, JUDr. Blanka Ježková, Ing. Marek Miklíček, Jitka Štěpánová a Ing. Miroslav Pavelka.

Složení zastupitelstva obce:

1. Ing. Roman Tuháček
2. JUDr. Blanka Ježková
3. Ing. Marek Miklíček
4. Jarmila Hájková

5. Mgr. Polášková Alena
6. Ing. arch. Martina Radochová
7. Hana Frantová
8. Vojtěch Hyrák
9. Mgr. Hana Radochová
10. Ing. Miroslav Pavelka
11. Jelének Antonín
12. Silvestr Mach
13. Jitka Štěpánová
14. Milena Dominiková
15. Ing. Eva Zajícová

Starostové obce Ostrožská Lhota

Tomáš Zelený, č. 97	?	Jakub Mazur, č. 24	1923–1928
Jan Matušík, č. 98	1896 - ?	Jan Radoch, č. 51	1928–1932
František Mazur, č. 24.....	? – 1901	Antonín Maluš, č. 69.....	1932–1938
Jan Bachanč, 25.....	1901–1912	František Krchňáček, č. 37	1938–1945
Martin Matušík, č.32.....	1912–1919	Alois Páč, č. 205	1945
Josef Turčín, č. 277	1919–1923		

Od roku 1945 do 1990 předsedové MNV (Místního Národního Výboru)

Ludvík Vaněk, č. 363	1945–1946	Pavel Skopal, č.473	1976-1990
František Radoch, č. 311.....	1946-1948	Antonín Jelének, č. 452	1990-1993
František Kotačka, č. 151.....	1948-1949	František Hájek, č.79.....	1993-1998
Jan Bajgart, č.112	1949–1953	Petr Radoch, č.86.....	1998-2002
Jan Malušek, č.191	1960-1964	Antonín Jelének, č.452	2022-2018
Josef Hejtmánek, č.140.....	1964-1976	Roman Tuháček,.....	2018 - doposud

Nově zvolené zastupitelstvo Ostrožské Lhoty. Foto: Stanislav Dufka.

Lhota je úžasná dědina

– tvrdí místostarostka Blanka Ježková

Devět mandátů SNK (Sdružení nezávislých kandidátů), tři mandáty KDU-ČSL a tři mandáty ODS. Tak dopadly letošní komunální volby v naší obci. Starostou zůstal Roman Tuháček, který jde do svého druhého volebního období. Místostarostkou je nově Blanka Ježková ze SNK.

„Jako spoluzakladatelka SNK jsem byla přesvědčena o tom, že se nám podařilo sestavit tým velmi kvalitních lidí se zdravým pohledem na věc, s odbornými znalostmi, bez politických vazeb a se srdcem na pravém místě. Byli jsme v očekávání, výsledek voleb jsme si vůbec netroufli ani odhadovat a velmi nás překvapil. Je to ocenění naší práce, velká důvěra Lhoťanů – měli jsme ohromnou radost“ hodnotila výsledky letošních voleb Blanka Ježková.

I když SNK vyhrálo volby suverénním způsobem, nabídlo v pětičlenné radě každému z poražených stran jedno místo. „Mohlo nás být i pět radních, ale všichni ze SNK jsme byli přesvědčeni o tom, že by to nebylo pro obec správné. Ze strany KDU i strany ODS dostáváme

zajímavé podněty, od nich bychom se takto distancovali, a to jsme si nepřáli,“ povídá čerstvá místostarostka naší Lhoty a k volbám ještě dodává.

„Navíc si myslím, že lidé ve Lhotě – i když před volbami to vypadá, že nějaká rivalita panuje – se dokážou vždy domluvit, na rozdíl od řady okolních vesnic.“

V komunální politice začínala právnička Blanka Ježková v roce 2002. Vůbec první kontakty s děním na obci však získala ještě za studií na právnické fakultě, kdy pro obec pracovala v přestupkové komisi, a trochu se tak seznámila s agendou obce. „Později se mě lidi ptali, jestli bych se nechtěla ve Lhotě víc angažovat. Začala jsem o tom přemýšlet, a když mě oslovil Josef Lopata, tak jsem na jeho nabídku kývla. Čtyři volební období jsem

pak kandidovala jako nezávislá za ODS.“

Blanka Ježková kandidovala za SNK v letošních volbách podruhé, předtím byla jako nezávislá na kandidátce ODS. Proč ta změna? „Chtěli jsme změnu politiky ve vedení obce a také dát příležitost mladším,“ říká.

Tou změnou bylo založení Sdružení nezávislých kandidátů v čele s nově zvoleným starostou Romanem Tuháčkem. Vystudovaný stavební inženýr jde do svého druhého volebního období. „Stavař v čele obce je neocenitelný,“ dobře ví místostarostka.

Místostarostka by chtěla v obci víc zeleně

Co tedy čeká naši obec pod vedením Romana Tuháčka a Blanky Ježkové v novém volebním období.

„Víme, že je třeba řešit spoustu věcí a že ne vše se nám podaří zrealizovat. Určitě budeme pokračovat v opravě chodníků a silnic. Také bychom chtěli, aby měla Lhota více zeleně. Dál chceme podpořit školu a školku – ty jsou pro obec velmi důležité. Máme v úmyslu udělat úpravy parku v Hájku. Máme první návrh – měly by tam být herní prvky, zeleň, možná ohniště, mělo by to být takové hezké místo pro potkávání, jako se podařila relaxační zóna. Kultuřáci chtějí dokončit venkovní hřiště, musí se vytvořit nový územní plán. Je toho strašně moc,“ vypočítává plány na další zvelebení Lhoty.

Blanka Ježková se již řadu let aktivně zajímá o komunální politiku. „V obci vidím konkrétní výsledky, vidím naši práci. Lhota je skvělá dědina, jedna z výjimečných. Ta soudržnost, zájem lidí o dění, množství kroužků, zájmových organizací a sportovních klubů – to je obdivuhodné.“

Sama nejraději míří přes Krasotice či Močidla na Antoníněk. „Je to takové moje mystické místo,“ říká místostarostka, která ráda cestuje, čte a věnuje se vínu. „Vino a všechno kolem, to je můj velký koníček, prozrazuje na závěr Blanka Ježková.

Nová místostarostka Ostrožské Lhoty Blanka Ježková. Foto: std.

Stanislav Dufka

U obecního úřadu se už tradičně rozsvítil vánoční stromeček. Krátký proslov měl starosta Lhoty, mimo jiné řekl: **Roman Tuháček: Naladme se na vánoční atmosféru**

Už tradičně se v naší Lhotě rozsvěcuje vánoční stromeček u obecního úřadu společně s Mikulášským jarmarkem. Ten se kvůli covidu-19 letos konal po dvouleté pauze. Sváteční odpoledne pořádá Český červený kříž. Stejně tomu bylo i první prosincovou nedělí v naší Lhotě. V sále obecního úřadu bylo několik prodejců se zbožím s převážně vánoční tematikou. Mikuláš odměňoval za básničku děti a kolem půl páté se všichni přesunuli před vánoční stromeček.

Tam všechny přítomné pozdravila členka výboru červeného kříže Hana Radochová. Poté zapíval Mužský pěvecký sbor a Děvčice z Háječku. Na závěr dostal slovo starosta naší Obce Roman Tuháček.

„Přeji všem hezký večer. Děkuji vám, že jste přišli v tak hojném počtu. Nastal čas adventní, čas, kdy si každý přeje trochu klidu. Naladme se na tuto vánoční atmosféru. Dovolte mi, abych poděkoval členkám Českého červeného kříže, Mužskému pěveckému sboru, Děvčicám z Háječku a všem, kteří se na dnešním dni

104 let od vzniku Československa

Ve čtvrtek 27. října 2022 si občané Ostrožské Lhoty připomněli 104 let od vzniku samostatného československého státu. Položením věnců tak uctili památku padlým legionářům v I. a II. světové válce. Starosta obce Roman Tuháček položil také věnec k pamětní desce veliteli parašutistické skupiny Carbon Františku Bogatajovi, který se za války ukrýval v naší škole. Desku odléval sochař Otmar Oliva na Velehradě v roce 2017. Na naší škole byla umístěna 28. října stejného roku. Na závěr se držela minuta ticha a zazněla česká hymna.

Hlavní organizátorky svátečního odpoledne. Členky Českého červeného kříže. Foto: std.

podíleli,“ řekl starosta a na závěr odpočítal rozsvícení stromečku.

Ještě dodejme, že urostlý smrk je z obecního pozemku a rostl kousek od

prodejeny Enapa. Strom je dlouhý 13.10 metru. Tedy o více než dva metry delší než v loňském roce (10.8 metru).

Stanislav Dufka

Starosta obce Roman Tuháček, radní Jitka Štěpánová a Jarmila Hájková po kladení věnců k 104. výročí vzniku Československa. Foto: Stanislav Dufka.

std

Drakiáda hasičů na Antonínku

V půlce října uspořádali hasiči pro svoje děti drakiádu. „Pořádáme ji snad už třetím rokem. Na Antoníček vyjedeme hasičskou cisternou a dodávkou. Pak společně s dětmi pouštíme draky a opékáme špekáčky. Odvážné děti jdou zpět do Lhoty za tmy pěšky,“ popisuje akci Iva Vaňurová.

std

Mladí hasiči na závodech Šumicích

Druhou sobotu v říjnu se naši mladí hasiči zúčastnili Závodu požárnícké všestrannosti, který se uskutečnil v Šumicích.

Děti změřily své síly ve střelbě ze vzduchovky, zdravotvědě, požární ochraně, topografii, vázání uzlů a lezení po laně. Z naší Lhoty startovaly 4 hlídky v počtu 5 dětí. Z toho 3 hlídky za kategorií starší a 1 hlídka za kategorií mladších. Mladší žáci se umístili na 5. místě z celkového počtu 14 hlídek a starší žáci se umístili na 5., 6. a 9. místě z celkového počtu 19 hlídek.

IV

Hasiči při opékání špekáčků na Antonínku. Foto: IV.

Včelaři a hasiči upořádali halloweenský rej

Poslední říjnový pátek se na Včelařské základně v Ostrožské Lhotě konal Dětský halloweenský večer. K vidění byla spousta strašidel, stezka odvahy, nově postavený apidomek hrůzy a večer i ohňová show. Děti si mohly vyrobit masku a plnit spoustu úkolů. Nemohlo chybět ani opékání špekáčků.

Hasičům přišlo přes 150 dětí.

Také hasiči uspořádali na místním hřišti už 4. ročník Halloweenu. „Ten letošní se nám velmi vydařil. Přišlo přes 150 dětí. Děti odešly na strašidelnou stezku, která byla rozdělena na dvě části, pro menší a větší odvážlivce,“ prozradila jedna z organizátorek Hana Frantová Jurásková.

std

Na hřišti pořádali hasiči už čtvrtý ročník Halloweenu. Foto: HJ.

Dětský halloweenský večer na včelařské základně. Foto: Včelaři.

Vzpomínková bohoslužba na P. Antonína Šuránka se konala už po patnácté

Především přesporní věřící zaplnili v úterý 8. 11. 2022 kostel v Ostrožské Lhotě, aby společně s 28 kněžími poděkovali za život, dílo a odkaz P. Šuránka. Poprosili za vytrvalost v dobrém pro kněze, jejich posvěcení a vyprošovali nová kněžská a řeholní povolání. Vzpomínková bohoslužba za služebníka Božího P. Šuránka se konala už po patnácté. Tentokrát u příležitosti kulatého 40. výročí jeho úmrtí.

Hlavním celebrantem byl Mons. Josef Nuzík, administrátor arcidiecéze.

V závěru promluvil k lidem P. Jiří Zámečník, biskupský delegát pro kauzy svatořečení, a povzbudil je k přímluvným modlitbám k P. Šuránkovi za dar uzdravení nemocných osob. Následovala krátká adorace a společná modlitba všech přítomných u hrobu P. Šuránka.

Služebník Boží Mons. Antonín Šuránek

29. 5. 1902 Ostrožská Lhota

3. 11. 1982 Petřkovice, pohřben v Ostrožské Lhotě

Kněz, dlouholetý spirituál olomouckého kněžského semináře. V letech 1951–55 bezdůvodně obviněn a internován v klášteře v Želivě.

Opakovaně mu byl odebrán státní souhlas pro vykonávání kněžské služby.

Po dvouleté přestávce jsme se na Antonínku opět zapojili do aktivity „Milion dětí se modlí růženec“

Ani sychravé a deštivé počasí neodradilo čtvrtou říjnovou sobotu děti, maminky a babičky z okolí Antonínku od společné modlitby růžence. Před samotným začátkem měl každý možnost si vyrobit z korálek vlastní modlitební pomůcku, tzv. desátek. Hudební doprovod byl zcela v lhotské režii a pěkně jim to spolu ladilo. Navštívila nás dokonce i televize Noe a natočila krátkou reportáž do Noevin. Po modlitbě přišel všem vhod teplý čaj a různě dobroty, které hlavně dětem dodaly plno energie, a tak zvládly i další připravené aktivity.

Hana Machová

Také starosta naší obce Roman Tuháček s manželkou Miroslavou se zúčastnili vzpomínkové bohoslužby. Hlavním celebrantem byl Mons. Josef Nuzík, administrátor arcidiecéze. Foto: FI.

Tvrdě pracoval i jako dělník v cementárně ve Štranberku. Po celý svůj život se snažil o posvěcení kopce sv. Antonína na Blatnické hoře. V určité roky zde i bydlel. Pořádal duchovní promluvy pro všechny věkové kategorie, pro mnohé se stal vyhledávaným zpovědníkem a duchovním rádcem.

Zemřel v pověsti svatosti. Přátelé, žáci a lidé z jeho okolí začali shromažďovat dokumenty týkající se jeho osobnosti a usilovat o jeho kanonizaci.

Po úspěšném kanonizačním procesu v olomoucké diecézi byl materiál zaslán do Vatikánu, který jeho platnost roku 2000 potvrdil.

Franišek Ingr, Alka Skřenková.

Ani sychravé a deštivé počasí neodradilo čtvrtou říjnovou sobotu děti, maminky a babičky z okolí Antonínku od společné modlitby růžence. Foto: Alka Skřenková.

Letošní drakiáda měla snad jen jednu chybu. Přerušil ji déšť

Díky spojení sil Domácího hospice Antoníněk s Maticí svatoantonínskou a díky četným dobrovolníkům a spolkům mohla i letos na Antonínku proběhnout Drakiáda. Dnes už tradiční pouštění draků se zábavnými stanovišti bylo letos obohaceno například skákacím hradem, projíždkou na čtyřkolce, ale také nahlédnutím pod pokličku záchranářů a hasičů.

V nejlepší náladě, kdy nebe nad Antonínkem bylo plné draků různých tvarů a na kopec směřovaly další auta s účastníky, se ovšem z nebe začaly snášet proudy deště. Ti vytrvalejší se v závěru mohli ohřát u ohně a posilnit se na cestu domů dobře opečeným špekáčkem.

Nezbývá než si přát, aby se i příští rok našla početná skupina pomocníků a doufat, že bude panovat krásné babí léto.

Hana Machová

Maruška Malušková s vnukem Tobiasem. Foto: Lenka Fojtíková.

Červený kříž uspořádal Čaj o páté. V tombole bylo přes sto cen

Ke dni seniorů uspořádal první čtvrtek v říjnu Český červený kříž v naší Lhotě Čaj o páté.

K tanci a poslechu hrál pan Luboš Ventrča z Těmic. Pořadatelé zajistili bohatou tombolu. Losovalo se přes sto cen. V úvodu promluvil starosta obce Roman Tuháček, programem provázela předsedkyně červeného kříže Milena Dominiková. Čaj o páté organizuje výbor červeného kříže od roku 2012.

std

**HUMANITA
NEZÁVISLOST
DOBROVOLNOST
NESTRANNOST
SVĚTOVOST
JEDNOTA
NEUTRALITA**

**DOBROVOLNOST
HUMANITA
NESTRANNOST**

**NEUTRALITY
UNIVERSALITY
VOLUNTARY SERVICE
UNITY
IMPARTIALITY
HUMANITY
INDEPENDENCE**

Téměř zaplněný sál obecního úřadu na Čaji o páté. Foto: Miroslava Malušková.

Lhoťané v Izraeli. Jsem nadšený – řekl hlavní organizátor zájezdu Josef Lopata

Začátkem listopadu se uskutečnil poznávací zájezd, který byl v plánu už v roce 2020, ale kvůli covidu musel být o dva roky odložen. Zájezd zorganizovalo Centrum otevřená škola za podpory Turistického klubu v Ostrožské Lhotě v čele s Josefem Lopatou. Letělo se v neděli 6. 11. z Vídně do Tel Avivu. První den jsme se ubytovali v Nazaretu, druhý den byla v plánu návštěva Golanských výšin. Izrael ovládá dvě třetiny území Golanských výšin od šestidenní války proti Sýrii v roce 1973, kdy toto území obsadil. O válce vyprávěl přímo na místě účastník bojů plukovník Noah Timienker, který byl době války podporučík a velitel 1. čety 77. tankového praporu.

„Je to mimořádný zážitek a není pravděpodobné, že se na Golanské výšiny ještě někdy podívám. Je to o to silnější, že nás provázel člověk, který se zúčastnil bojů a ten jeho zážitek je naprosto věrohodný a také autentický. Je to pro mě velká čest a jménem všech účastníků zájezdu děkuji plukovníku Noahu Timienkerovi za jeho krásný výklad,“ řekl Josef Lopata, který celou situaci kolem Golanských výšin sleduje od školních let. Návštěva míst velké tankové bitvy byla také jeho dlouholetým snem.

„Hlavní smysl, proč jsem celý zájezd připravoval, byla návštěva Golanských výšin. Je to z mého pohledu mimořádná věc, sleduji to od mládí.

Splnilo se nám i setkání s účastníkem bojů. Také jsem viděl naživo Slzavé údolí, kde bitva probíhala,“ řekl k prohlídce izraelských hor.

Čtvrtý den jsme navštívili chrám Božího hrobu. Rovněž bazilika Svatého hrobu je křesťanský kostel uvnitř hradeb starého města Jeruzaléma. Chrám leží na místě, které většina křesťanů uctívá jako Golgotu neboli horu Kalvárii, kde byl podle Nového zákona ukřižován Ježíš Kristus. Tento kostel je důležitým poutním místem již od 4. století. Dnes představuje pro řadu křesťanských církví hlav-

ní cíl poutníků v Jeruzalémě. Většinu výpravy odradila obrovská fronta. Nakonec se čekalo hodinu a půl. Dlouhou řadu na Boží hrob si z naší Lhoty vystáli: manželé Páčovi, Marie Machová, Jitka Štěpánová, Anna Fanturová, a Jarmila Kuřinová. „V mém věku už se do Izraele asi nedostanu, chtěla jsem hrob vidět,“ řekla spokojená Jarmila Kuřinová.

Z nejvýznamnějších památek Svaté země jsme navštívili Zeď nářků, řeku Jordán, nechybělo ani koupání v Mrt-

Pavel Lukeš u bájně řeky Jordán: Foto: std.

vém moři a pevnost Masada. Poslední den jsme zavítali do vesnice Ain Karin, tam se narodil Jan Křtitel.

Těsně před odjezdem mohl hlavní

Společná fotka celé výpravy v pevnosti Masada.

organizátor celý zájezd spokojeně vyhodnotit. „Na to, že jsme zájezd připravovali tři roky a bylo kolem toho spoustu starostí, tak jsem ve finále nadšený. Nadšený z té skupiny, která tady je – je to 49 lidí. Je to velké množství, ale všichni jsou ukáznění a disciplinovaní. Také mají všichni zájem o to, co nám průvodce ukazuje a o čem zajímavě vypráví. Také jsem rád, že jsme překonali nástrahy Mrtvého moře a nikdo se nezranil,“ oddechl si spokojeně Josef Lopata.

Průvodce Riad Abu Assad (58) se představuje

Mám české kořeny, maminky je Češka. Narodil jsem se ve Vsetíně, v Izraeli žiju od malička, chodil jsem tady do školy, potom jsem studoval v Praze. Vystudoval jsem právnickou fakultu, žiju v Nazaretu. Průvodce dělám od roku 2014. Provádím české skupiny, ale provázím i v angličtině. Skupina z Ostrožské Lhoty, kterou jsem nazval Lopata group byla něco jiného. Čtyřicet devět lidí je obrovská skupina. Je to daleko víc osobní, s Josefem Lopatou se známe, byl jsem i v Ostrožské Lhotě. Můžu říct, že je to nejlepší skupina. Bylo to skoro bez chyby.

Pohledem Josefa Lopaty

Když nás v roce 2018 provázel, tak jsem hned první den pochopil, že je v Riádovi velký potenciál. Nejvíce mě zaujalo, že je ke každému vstřícný a vždycky se snažil odpovědět a poradit. Když jsme tehdy odjížděli, tak jsem mu říkal, že zorganizuju skupinu svých kamarádů z Ostrožské Lhoty, on tomu moc nevěřil, ale podařilo se.

std

Hlavní organizátor Josef Lopata a průvodce Riad Abu Assad. Foto: 2x Stanislav Dufka

Ohlasy účastníků:

Nemám, co vytknout - Václav Pavlas

Jsem naprosto spokojený, nevím, co bych tomu měl vytknout. Průvodce nás povodil po nejdůležitějších izraelských místech, a kdo chtěl, tak si vystál frontu i na Boží hrob. Bylo to perfektní, žádná negativa jsem neviděl.

Průvodce byl excelentní - Lubomír Křápek

Zájezd byl jedním slovem excelentní. Vyzvedl bych naše ho průvodce Riáda – takový průvodce je jako výhra v loterii, to se málo vidí. Už jsem jezdil hodně po světě, měli jsme hodně průvodců, ale Riád je něco výjimečného, excelentního. Díky Riádovi to nemělo chybu. Manželka byla také naprosto spokojená.

Byla to fakt bomba - Eva Zajícová

My jsme byli přihlášení mezi prvními, jsem ráda, že se zájezd konečně uskutečnil. Byl naprosto úžasný – super. Mě se hodně líbil noční průjezd Betlémem. Bylo tam pro mě strašně moc nových věcí, musím to vstřebat, mám spoustu nových informací. Bylo to úžasné, co jsme poznali – byla to fakt bomba.

Budu vzpomínat na běh na letišti - Markéta Pavlasová

Není co vytknout – výborná organizace, skvělý průvodce, pohodoví společníci. Nakonec budu vzpomínat i na ten běh na letišti, abychom stihli v Tel Avivu letadlo.

Nejvýznamnější památky, které jsme navštívili ve Svaté zemi navštívili:

Noční Tel Aviv - Galilejské jezero, Golanské výšiny - Armagedon - řeku Jordán - muzeum holocaustu - Jeruzalém - Zeď nářků - chrám Svatého hrobu - Masada - Mrtvé moře - Olivová hora - chrám Narození Páně v Betlémě - Ain Karin (vesnice, kde se narodil Jan Křtítel). V neposlední řadě proběhla prohlídka několika významných kostelů.

Pravda je maják, dává mi směr, říká politický zpravodaj Radek Bartoníček

Píše zejména o politice, okruh jeho zájmů je ale mnohem širší. Sleduje dění v Česku a také na svém rodném „tradičním“ Slovákku. Radek Bartoníček rád fotí a natáčí, svá videa dává na Twitter, kde má přes 40 tisíc sledujících. Přiznává, že často pochybuje o smyslu své práce, ale nakonec vždycky dojde k přesvědčení, že novinářina má svůj smysl a užitek. „Je pro mě mnohem víc než zaměstnání,“ říká muž, kterého hrubě odstrkovali při letošním státním svátku demonstranti z okruhu Jana Vrábela.

Můžete popsat, co přesně se na demonstraci stalo?

Při demonstraci 17. listopadu jsem pouze mapoval celkové dění, dělal jsem rozhovory a natáčel samotné dění před sebou. V těch chvílích se mě snažili někteří jedinci dostat mimo čelo průvodu, přestože jsem nikomu nebránit v pohybu. Jeden z nich mi srazil mobilní telefon, který natáčím, naštěstí nespadol na zem a já potom mohl natáčet dál. Chci ještě jednou zdůraznit, že respektuji právo lidí demonstrovat, chci nadále s těmito lidmi férově komunikovat, zajímat se o jejich pohled na život, na jejich starosti, na to, jak by si představovali budoucnost. Věřím, že tuto mou snahu pochopí a vyjdou mi vstříc. Děkuji každému jedinci, který se chová k novinářům vstřícně a pokojně.

Byla pro Vás novinářina vždy jasná volba? A jak jste se k ní dostal?

Dá se říci, že od mých 21 let to byla zcela jasná volba. Od prvního článku mě začalo bavit vše, co je spojeno s novinářinou. Nejdříve psaní, následně fotografování a natáčení videí. Jak jsem se k ní dostal, to už si zcela přesně nepamatuji, ale vím, že po příchodu svobody v roce 1989 jsem se chtěl například dozvědět, kdo je ten šikovný, aktivní pekař, který začal jako první v okolí dělat vlastní chleba a rohlíky. Samozřejmě jsem vůbec netušil, že můj prvotní zájem o lidi a novinářinu potrvá tolik let.

V oboru jste přes třicet let, měl jste někdy chuť s tím seknout?

Lhal bych, kdybych řekl, že jsem takovou chuť neměl. Občas mám pocit, že

už nemám sílu pokračovat. Nebo pochybuji o smyslu své práce. Nejvíce nad něčím takovým člověk přemýšlí, když má děti. Poznává, jak je to s nimi fantastické, jak je nesmírně důležité se jim věnovat, a zároveň vnímá, jak ukrutně rychle utíká čas a děti dospívají.

Je to, jako když chcete chytit proud vody, ale přitom cítíte obrovskou marňost nad tím, že se vám to nikdy nepodaří. Život je nekonečně zajímavý a mnohokrát jsem přemýšlel nad tím, jestli čas vyměřený na tomto světě využívám tím nejužitečnějším způsobem.

Je i po třiceti letech novinářina vaše práce snů?

Ano, je to smutné konstatování, ale žiji novinářinou prakticky od rána do večera, i v noci. Nevěnuji se jí „jenom“ v pracovní době, ale mnohdy i mimo ni. Dělán novinářinu ve volném čase. Mimo jiné také na sociální sítích a mám i svůj web. Pořád kolem sebe vidím strašně moc věcí, událostí a lidí, které bych chtěl zachytit. A opět cítím bolest z toho, jak mi ubývá čas.

Pro svůj obor jste zapálený a jste známý tím, že se nenecháte odbýt jen nějakou plytkou odpovědí. Nemálo veřejně známých osob se u vašich otázek

Novinář Radek Bartoníček, takto ho zná většina lidí. Ani na dovolené nedokáže odpočívat. Fotka je z listopadové Izraele, při rozhovoru s průvodcem. Foto: Stanislav Dufka.

zapotilo. Je způsob pokládání otázek něco, co jste se musel naučit, nebo to pro vás bylo přirozené už od začátku?

Především bych upozornil, že si vůbec nejsem jistý, jestli se ptám správně. Sice jsou lidé, kterým se můj styl dotazů líbí, ale je nemálo lidí, kterým se nelíbí. Přemýšlím nad reakcemi a hledám správný poměr mezi slušností, důrazností a zvědavostí. Občas je mi líto, že mě hodně lidí zná jako hlas z tiskových konferencí a podobných setkání s politiky. Snad jsem toho v životě udělal o trošku víc, než že jsem se někoho na něco ptal. Určitě jsem se ale nikdy neučil, jak pokládat dotazy. Bohužel nemám ani vysokou školu, protože po roce 1990 mi přišlo, že život, novinářina a dění v naší zemi jsou tak fantastické a zajímavé, že jsem měl pocit, že ve škole bych jen ztrácel čas. Nesmírně moc mě zajímají lidé, proto mě tolik baví jim pokládat otázky. Můj sen byl mít svůj pořad rozhovorů v rozhlase. Ale bohužel tento sen, stejně jako mnoho dalších, se mi skoro určitě už nesplní.

Ve svých textech se převážně věnujete politickým tématům. Ale například vloni jste hned v noci po tornádu v Hruškách vyjel na místo a reportoval ze zničených obcí. Bylo to pro vás přirozené rozhodnutí?

Ano, tehdejší rozhodnutí bylo spontánní. I když se ozval můj šéf Pavel Švec, už před jeho telefonátem jsem věděl, že chci jet na místo. Bylo to jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě. Zároveň jsem udělal chybu, že jsem tam nezůstal déle, třeba měsíc nebo alespoň týden. Byť se tam často vracím. To místo je v mnoha směrech laboratoří pro mnoho věcí a vztahů. U takových reportáží je nutné se instinktivně rozhodnout a vyrazit. Třeba u nedávného obrovského požáru v Českém Švýcarsku jsem zaváhal. Moc jsem přemýšlel. Nevyjel jsem. Převeliká chyba. Sám sobě slibuji, že budu vyrážet do terénu častěji.

Jste hodně aktivní na sociální síti Twitter a díky tomu dost komunikujete s lidmi kolem sebe – i mimo svou sociální bublinu. Berete to jako samozřejmost, která patří k vaší práci?

Zajímavé je, že já původně na Twitter ani nechtěl. Ale v redakci mi řekli, že když dám své video na Twitter, tak se potom nejlépe sdílí do článků na web Aktuálně.cz. Tím vše začalo. Občas krouším hlavou nad tím, jak strašně moc příspěvků a videí jsem tam dal a kolik lidí mě sleduje. Přitom je to jenom určitá bublina, novinář se musí pohybovat na ulici, ne na sociálních sítích. Když už na sítích jsem, chci být originální, chci mít pocit, že má práce je v nějakém smyslu pro druhé lidi užitečná. Jsem ale strašně zklamaný, kolik lidí na Twitteru vystupuje neslušně i agresivně. V den, kdy skončím s novinářinou, opustím i sociální síť.

Máte nějaký tip pro ty, kteří by se chtěli stát novinářem?

Mám jednu skromnou radu. Novinářina je velmi zajímavá práce, je možné s ní prožít zajímavý život, byť ne zrovna klidný a pohodový. Pokud ji ale chcete dělat, nesmíte se bát mluvit s lidmi a musíte mít touhu stále se něco dozvídat a dobírat se podstaty věcí a událostí. Musíte považovat pravdu za svůj maják, možná se k němu někdy jen přiblížíte, možná někdy budete bloudit, ale vždycky musíte směřovat za tímto majákem.

Vnímáte Česko jako rozdělené? Za poslední roky tu máme covid-19, válku na Ukrajině, téměř neustále vyhrcovanou politickou situaci... A každý na to má svůj názor.

Dá se říci, že země je rozdělená, ale myslím, že tomu tak bylo skoro vždy. Pamatuji si doby, když na podzim 1989 vzniklo Občanské fórum. Jen chvíli to vypadalo, že většina lidí bude pod jeho vlajkou. Pak vzniklo Občanské hnutí, ODS a další strany. A už bylo jasné, že vlajek bude několik. Musím se smát tomu, jak jsem si v roce 1990 myslel, že teď už budou všichni lidé poctiví, všechno budou myslet dobře, a tak nebude o čem pořádně psát.

Pokud jde o „rozdělení“ společnosti, je přirozené, že lidé mají různé životní zkušenosti, různé vědomosti, různé názory. Pokud budou spolu slušně a v klidu debatovat, je to v pořádku. Velmi se ale bojím radikalismu, kdy mohou mít lidé

pěnu u úst a věřit, že problémy se dají řešit rychle a jednoduše. Ať existuje rozmanitost a samozřejmě svoboda spojená s odpovědností, ale vždy v rámci slušné demokratické debaty, po které si lidé podávají ruce.

Jste zvědavý na situaci v Česku před prezidentskými volbami?

Nesmírně! Osud naší země je něco, nad čím přemýšlím vedle rodinných věcí nejvíce. Vždycky mě zajímalo dění v Česku, stejně jako ve světě. Je to i jeden z důvodů, proč jsem se začal novinářině věnovat. Mám tři dcery a obrovsky moc bych jim přál co nejlepší budoucnost. Stejně jako všem dětem a jejich dětem. Je naší povinností zajímat se o osud naší země a snažit se, aby se v ní co nejvíce lidem žilo dobře a naše země patřila k těm nejnávštěvnějším a nejférovějším.

Jak si udržujete čistou hlavu?

To je těžký dotaz. Nemám moc času si čistit hlavu. Určitě mi jednou vypoví službu, a to v ještě relativně mladém věku. Pokud si potřebuji odpočinout, spěchám vlakem domů na rodné moravské Slovácko. To je můj skutečný ráj, ve kterém také občas fotím, točím a píšu.

Miluji rána, když se rozednívá, když vychází sluníčko. V takových chvílích chodím běhat, ať už v Praze, na Slovácku nebo kdekoliv jinde. Po běhu se člověk cítí nádherně. Rád taky hraji tenis, ale bohužel letos jsem ho hrál hrozně málo. Mým snem je naučit hrát tenis všechny tři své dcery a zahrát si ho s nimi. U první se mi to snad podařilo, druhá se ho učí a ta nejmladší je na začátku. Chtěl bych se dožít toho, že si dáme pořádnou, kvalitní tenisovou čtyřhru. A pokud ty tři holky budou v životě spokojené, pak si řeknu, že jsem nebyl na světě zbytečně.

Doporučil byste knížku nebo film či seriál, které vás v poslední době zaujaly?

Jsem špatný čtenář. Pořád něco čtu, ale většinou jde o noviny, internet nebo poslouchám mluvené slovo. A většinou je to opět spojeno s novinářinou, politikou, rodným Slováckem, zejména jeho lidovou kulturou.

Mám moc rád knížky Bohumila

Hrabala, Ludvíka Vaculíka, Viktora Fischla, Josefa Holcmana z našeho Slovácka, Stefana Zweiga a dalších. Z poslední doby si vybavuji Člověka Gabriela od Kateřiny Dubské. Tolik emocí v jedné knize... Moc se mi líbil seriál Tokyo Vice. Je o novináři. Mám rád seriál Hříšní lidé města pražského. Ke starým seriálům se vracím často, třeba k F. L. Věkovi, Šňatkům z rozumu, Cirkusu Humberto. Nové seriály mi většinou nic neříkají.

Rád se dívám také na dokumenty a divadlo, mám předplacené speciální kanály. Rok na vsi, Gazdina roba, to jsou nestárnoucí díla. A pokud jde o filmy, stále se vracím k filmům jako Hodiny, Piano, Madisonské mosty. Bylo by toho mnoho. Jak jsem už řekl, svět je fascinující místo, ve kterém člověk dokázal vytvořit tolik cenného a kouzelného. Bohužel, dokázal toho také hodně zkažit. Musíme být ale optimisté a musíme každým svým malinkým dílem přispět k tomu, aby mnohem více převažovalo to dobré.

Karolína Kučerová

Radek Bartoníček (53)

Novinařině se věnuje přes 30 let, začal psát po pádu komunistického režimu v roce 1989. Začínal na rodném Slovácku, svůj první článek věnoval první soukromé pekárně ve vsi. Každodenně se začal věnovat novinářině v roce 1991, v roce 1994 začala v Brně jeho dlouholetá práce v MF DNES, později se přesunul do Prahy a od roku 2016 píše pro Aktuálně.cz. Věnuje se zejména politickému zpravodajství. V minulosti dělal nejen rozhovory s premiéry a ministry, ale reportoval například z tornádem zasažené jižní Moravy v roce 2021 i z dalších míst.

Je známý svými otázkami na vládních tiskových konferencích při začátku epidemie koronaviru v Česku. Politikům často klade kritické otázky a nebojí se za svou odpověď jít. „Za nejdůležitější po-

Foto: Vojtěch Vlk.

važuji komunikaci mezi politiky a novináři i celkově mezi lidmi. Je v pořádku, že máme různorodé názory na spoustu věcí, zásadní je, abychom si je vyměňovali v rámci slušné demokratické debaty, po které si podáme ruce,“ říká Radek Bartoníček.

Bruselské zvláštnosti Petra Malůška I.

Petr Malůšek je občan Lhoty, syn kováře Malůška (dům vedle bývalé hospůdky u Radochů u potoka), který žije trvale v Belgii v Bruselu. Mnozí jej ve Lhotě znají pod přezdívkou „Bruselák“. V tomto článku se můžete dozvědět spoustu zajímavostí o jeho dojmech i zážitcích z Belgie, které připravil pro náš zpravodaj. Dnes si můžete přečíst první část.

Bez ohledu na příznivce či odpůrce si dovoluji tvrdit, že Brusel je naprosto výjimečné město, kterému na světě nenajdete podobné. Znam dva tábory – „Brusel je krásné, možná nejkrásnější město, jaké jsem kdy viděl.“ A druhý tábor – „Brusel je nejošklivější, co snad lze vidět.“ (Vlastně jsem to slyšel jen jednou.) Tak si vyberte. Můj názor – Brusel je velmi specifické město a záleží na tom, zda máte raději jahody, tvarůžky, plesnivý sýr nebo nemůžete ani cítit brokolici. A když jsme u toho, jediné, co lze snad opravdu k něčemu přirovnat, je belgická kuchyně, která se hodně podobá té francouzské a francouzským chutím, které jsou mi občas trochu cizí.

Více se dívat, nežli jíst

Českému strážníkovi bych to krátce vysvětlil tak, že je často lépe se na belgickou kuchyni a její výtvary dívat, nežli je pak konzumovat. Například jsem si s

nadšením koupil zdejší guláš, který vypadal velmi krásně – krásné maso, vzorná barva omáčky a cibulka se jen smála. Po dvou třech soustech jsem ztrácel nadšení, až jsem zjistil, že to vlastně

jím jen proto, že je mi líto to vyhodit. Bylo to divně nasádlé, nasáklé zvláštní chutí koření, která se vůbec nepojí s naší představou o tomto druhu jídla. Asi jako kdybyste si pocukrovali vynikající biftek... Stručně řečeno, pokud vám jednou v Belgii něco chutnalo, dejte si příště to samé a moc neriskujte. Jednou jsem si objednal kuře, což byla opět chyba. Představa Belgičanů o tom, kde končí kuře a už začíná slepice je jiná.

Všude vysoká kvalita

To jsou ovšem první zkušenosti. Později můžete přijít i na chutnější kuchyni a teprve po opakovaných návratech do vlasti začnete zjišťovat, že jste si asi rychle zvykli na jinou úroveň a jen trpce se pousmějete nad kvalitou některých českých sýrů, uzeného, šunek, zeleniny i ovoce. I chuť české čokolády vám přijde nějak přeslazená a v obchodech vše nějak ošizené. Musím ale přiznat, že i

zde jsme v posledních letech ušli pořádný kus cesty vpřed.

Belgičané

A jací jsou Belgičané? Vlastně úplně přesně nevím, to si netroufám říci ani po letech. Určitě slušní, mám je rád. Belgičan není jeden ale dva – Valon (mluvící francouzsky) a Vlám (mluvící holandsky). Jsou dosti jiní, nemají se moc rádi a jediné, co je k sobě opravdu poutá, je slušnost, stejné náboženství a král. Nebýt tohoto, už dávno by nebyli spolu.

Vlámové – Valoni. Dělit se, nedělit?

Velmi zjednodušeně vidím belgickou politiku tak, že se kdejaký představitel vyšvihne do čela strany díky slibů voličům o tom, jak se bude dělit a jak pak bude všem hej. Potom ale dojde na věc a každý zjistí, že je to zatraceně drahá záležitost a odpověď z druhé strany zní jasně. „Chceš se dělit, fajn, i my jsme pro, ale samozřejmě všechno zaplat, vytvoř si svůj znak, název země, hymnu a vzdej se veškeré tradice – hlavně krále.“ Název Belgie a vše s tím spojeno zůstane nám. Trochu nechápou, jak to, že národy s velmi podobným jazykem jako jsou Češi a Slováci se tak v klidu rozešli. Oni si občas opravdu nerozumí a to doslova, obě řeči mají jiný základ. Já mám rád oba tábory, i když moc dobře vím, že tam je lépe zdravit „bonjour“ a jinde „goeiedag“. Stejně se na mě obvykle potutelně s pochopením podívají a dál pokračují anglicky.

Rituály

Valonům vlastně doma říkáme Francouzi, což je asi výstižné. Při pozdravu se líbá muž se ženou, žena se ženou, žena s muži a také muži s muži – prostě všichni se všema. Byl jsem z toho ze začátku trochu vyděšený a oni mě začali sami taktně z tohoto rituálu vynechávat. Nej dřív jsem si oddechl, ale dnes to беру jako ústrk. Cítím v tom taktní vyjádření

Petr Malůšek v Bruselu. Foto: Archiv PM.

– on je odjinud. A když mám vhodnou příležitost, hned dám nějakému chlapovi „brežněvovskýho hubana“, ať vidí! Vlámové jsou jiní – líbání mužů s muži se příliš nekoná. Bohužel i v líbání se ženami mě začali vynechávat, a tak se holt občas musím trochu vnutit. Holky se přitom tváří docela statečně. Rády se smějí, ale jejich humor je trochu jiný.

Je pravda, že po covidové situaci se věci hodně změnilo a líbání se značně omezilo – škoda.

Belgičané umí ocenit

Velmi se mi líbí, že zde oceňují, když něco umíte. Prostě: „Ty maluješ? To je skvělé!“ „Ty se vyznáš v architektuře, hraješ na kytaru? Bravo!“ „Ty jsi doktor? Klobouk dolů!“ Vůbec neřeší, jestli matláte hrozné obrazy, jste neschopný architekt nebo špatný doktor. Prostě NĚCO umíte. Jsem hudebník a skladatel a když jsem kolegům v orchestru oznámil, že budou hrát moji symfonii, byli v úžasu a obdivovali, že jsem něco takového dokázal. V Čechách bych očekával zmatené pohledy, vyjadřující nakysle: „Bůhví, cos' to napsal...“

Vrozená důvěřivost

Lidé jsou zde velmi důvěřiví a nebýt nás z Východu a přistěhovalců z Afriky a Asie, už by takoví asi zůstali. Například do 14 patrového paneláku vedou ze dvora do každého balkónu z venku točité železné schody. Jsou bíle natřené a všichni vědí, že jsou jen pro případ požáru nebo náhlé evakuace. Když si stoupnete dolů, představíte si, že jste zloděj, je 03.00 hodin ráno, pak si můžete vybírat, do jakého patra se během pár vteřin dnes pusťte. Já bych vzal hned to první, proč se šplhat nahoru?

Mnoho zvláštností

Brusel, potažmo Belgie, má mnoho zvláštností, které člověka z naší kotliny mohou udivit.

Už zvláštní chuť těžkého belgického piva, kterých je zde mnoho druhů, asi mnoho Čechů odradí, ale je to věc vkusu, prostě tohle pivo není na žízeň. Ze začátku vám připadají všechna stejná. Naštěstí zde mají i pivo, které souzní s našimi chutěmi a tomu Belgičané říkají s trochou opovržení „pils“. Když si někde

s belgickými kolegy sedneme, vlastně ho piji jen já a servírka se vždy diví, proč se ptám na značku a chci hned půllitr, jak to píší v nápojovém lístku. Tedy půllitr... ve Vlámku to znamená 0,4 litru a nikdo mi ještě nebyl schopn vysvětlit, proč vlastně. Jinak „pilsy“, jako je Jupiler, Stella Artoir, Palm nebo Maës, jsou skvělé a každé chutná trochu jinak.

Brusel je dvojjazyčný

Když jedete v Bruselu metrem, všechny názvy stanic jsou ve dvou jazycích, i když se někdy píší téměř stejně. Třeba Maelbeek – Maalbeek.

V případě měst se ovšem mohou názvy dramaticky změnit, a pokud nemáte v autě GPS, asi těžko pochopíte, že Mons se po pár kilometrech změnil na Bergen, z Courtrai je Kortrijk, z Mechelenu je Malines, protože jste se posunuli do jiného pásma a z Valonska jste se octli ve Vlámku či naopak.

Dárek? Nejlépe Becherovka!

Také mě překvapilo, že v Belgii se Becherovka naprosto neznámým pitím, které nikde nevidíte k prodeji. Je to za-

ručený dárek, kterým uděláte každému Beličanovi radost, zvláště potom, co ji ochutná. A tomu, co ji snad už dříve při návštěvě ČR někdy ochutnal, jen zajiskří oči vděkem.

Babylon

K Bruselu patří neodmyslitelně Evropské instituce a mnoho vysokých budov s moderní architekturou. Potkáte zde mnoho národností a po příjezdu

bylo pro mě, člověka dlouho žijícího v Karlovarském kraji, docela příjemnou zkušeností, že jsem ruštinu zaslechl jen zcela výjimečně (nemám ji rád).

Brzy jsem si uvědomil, že pokud nemám být za burana z Východu, nestačí říct v našem menším obchodě pouze „děkuji“ či „prosím“, ale „děkuji, madam“ a „prosím, monsieur“. A potom samozřejmě: „Hezký den přeji!“

Petr Malůšek

Kdo je Petr Malůšek?

Jako původem Brňák vystudoval zdejší konzervatoř na housle. Působil v Horáckém divadle Jihlava a později působil jako houslista v Západočeském symfonickém orchestru v Mariánských lázních. Před více než 10 lety dostala jeho žena místo v Evropské komisi, a proto se přestěhoval do Bruselu, kde učí na Evropské škole housle a kytaru a také hraje v symfonickém orchestru v Mechelenu. Už od mládí má, kromě hudby a komponování, jako velkou zálibu fotbal, kde je stále i nyní v Belgii aktivní jako fotbalový rozhodčí. Pokud je ve Lhotě, nevynechá se svými dvěma dětmi žádný utkání místního klubu a s řehtačkami v ruce vždy ženou lhotské mužstvo vpřed. Rád také zajíždí na venkovní utkání, kde nasbíral spoustu různých historek z fotbalového prostředí, kterých později využil při vydání Knížky „Fotbalové humoresky aneb Rozhodčí, rozhodčí, kup si kapky do očí (pod pseudonymem Peter Scheck viz upoutávka <https://www.youtube.com/watch?v=7KByxuyNCVYg>).

Z toho všeho lze jasně vyčíst, že má ke Lhotě velice vřelý vztah, a tak nemohl chybět ani na mnoha akcích v OL (hody, výročí, slavnostní průvody, sraz Lhot, ochutnávky, zábavy atd.), a to hlavně v létě, kdy zde pobývá delší čas.

Školní Hroznobraní

Čekali jsme na to nejkrásnější podzimní počasí, a proto projektový den „Hroznobraní“ proběhl právě 7.října.

Ráno, když byly ještě kopečky pod svatým Antonínkem zahaleny v mlze, se vydali žáci 6. a 9. třídy, oděni jako správní vinaři, do rosou pokropeného vinohradu. Vycházející slunce v zádech už trošku začínalo hřát, a tak šla práce hezky od ruky. Za hodinu byla vinná réva na školní zahradě. Zde už na ni čekali žáci dalších tříd a stroje, pomocí kterých jsme proměnili chutné kuličky ve sladkou šťávu.

Ale popořadě...

Ve vzduchu visela spousta dotazů.

Co je to panenská vinná réva?

Jak vzniká nealkoholické víno?

Musí se vinař o vinohrad starat celý rok?

Jak se s těmi stroji, které nám stojí na zahradě, pracuje?

Na toto a mnohé další nám přišla odpovědět osoba na slovo vzatá, a to vinař Radek Hoferek, jehož víno Merlot 2021 se letos umístilo mezi deseti nejlepšími víny na soutěži Top víno Slovácka.

Hroznobraní žáků naší školy.

Jakmile byly naše otázky vyřešeny, pustili jsme se do práce. Nejprve bylo potřeba všechny trsy hroznů pečlivě přebrat. Někteří u práce hojně ochutnávali, a tak víno z nádob rychle mizelo. Zanedlouho byla ve stroji na mletí první várka. Bylo potřeba dobře spolupracovat a navzájem se poslouchat, aby mlýnek držel, jak má. Občas to chtělo i vyvinout větší sílu. Pomletou směs jsme přemístili do lisu, pomocí kterého jsme již získávali chutnou sladkou šťávu z hroznů.

Po dnešním povídání s vinařem už víme, že kvalitu vína určuje množství obsaženého cukru. Pro tuto příležitost jsme si připravili odměrný válec a moštoměr a množství cukru změřili a porovnali.

Všechno bioodpad jsme náležitě zkompostovali. Po celou dobu na šikovné ručičky dohlížel pan vinař a také naši „skoro-vinaři“ z 9. třídy a mnozí další i z nižších ročníků. Že žijeme ve vinařském kraji, bylo v těchto chvílích patrné. Na zahradě bylo o zábavu postaráno. Poté, co jsme se naučili prakticky zpracovávat vinnou révu, jsme se mohli pustit do dalších přípravných aktivit.

Ve výtvarném ateliéru jsme se naučili míchat teplé podzimní barvy a pomocí korkových zátek natiskli trsy hroznů, které nyní zdobí schodiště školy.

V altánku u školy bylo připraveno zázemí pro IT nadšence, kteří se nejprve seznámili s tím, co to je QR kód a co všechno může QR kód obsahovat. Na zahradě byla rozmístěna spousta kódů, které nás seznámily s historií i zpracováním vína a dalšími zajímavostmi. Mnozí se také v rámci této aktivity zapojili do vlastní tvorby QR kódů. Nakonec se všem podařilo zakódovat kamarádovi vzkaz.

Na krásném slunném místě pod smrkem nám vznikl ovocný bar. Tady jsme mohli uspokojit své chuťové pohárky a ochutnat různé podzimní ovoce. Naše špičky hrály chutí i barvami.

Pro ty trochu dospělejší žáky byla připravena také chemická aktivita, při níž se dozvěděli bližší informace o šíření vína. Nakonec se zapojila úplně celá škola, paní kuchařky se přišly

Hroznobraní se zúčastnili žáci 1. až 9. třídy, oděni jako správní vinaři. Foto: Ludmila Kolářová.

podívat a navštívily nás i děti z mateřské školy. Akce se velmi vydařila. Žáci nabyli nové teoretické znalosti, praktické dovednosti, získali i spoustu cenných zkušeností a vzájemně se v rámci vrstevnického učení obohatili.

Adéla Warchilová

Škola má nové logo. Vytvořil ho Matěj Jurásek

V minulém školním roce přišel pan ředitel s nápadem vyrobit školní mikiny. Napadlo nás, že by si žáci mohli vymyslet, jak by mohlo logo školy vypadat. Žáci druhého stupně předložili mnoho výborných nápadů, z nichž do užšího výběru prošly návrhy Zuzany Kapustové a Matěje Juráska. Nakonec vyhrál ten Matějův. Už nyní jej můžete vidět na webových stránkách školy. Už brzy se můžeme těšit na trička, kšiltovky a mikiny s novým logem naší školy.

Michaela Mačátová

Nové logo školy, která namaloval Matěj Jurásek.

Školáci na výstavě o uherskohradištské věznici

Dne 24. 11. 2022 se žáci 8. a 9. ročníku vydali do Reduty v Uherském Hradišti na expozici Věznice Uherské Hradiště. Tato výstava je věnována dějinám uherskohradištské věznice a zaměřuje se na období nacistického a komunistického režimu. Dozvěděli jsme se řadu zajímavých informací o budově věznice a jejím provozu. Seznámili jsme se s příběhy lidí, kteří se ocitli

za jejími zdmi. Co tam lidé prožívali, nám přiblížil dokument s velmi silnými zážitky přímé účastnice. Výstava nás všechny zaujala a na chvíli jsme se ocitli v období totalitního režimu. Pokládali jsme řadu dotazů a hltali jsme každé slovo paní průvodkyně. Do školy jsme se vraceli s vědomím, že totalitní režim nechce zažít nikdo z nás.

Hana Bartošíková

Poslední listopadový čtvrtek navštívili školáci v prostorách Reduty expozici Věznice Uherské Hradiště. Foto: HB.

Spolupráce školy s Masarykovou univerzitou

V letošním školním roce jsme navázali spolupráci s Masarykovou univerzitou v oblasti vyhledávání a diagnostiky schopností žáků a stali jsme se tak výzkumnou školou v této oblasti. Cílem diagnostického systému INVENIO je mapovat schopnosti žáků a nabízet jim takový vzdělávací přístup, který jejich schopnostem nejvíce vyhovuje. Aby testování bylo pro žáky zábavné, vyvinula výše uvedená společnost testy, které mají podobu počítačových her s příběhem.

Adéla Warchilová

Beseda s ředitelem školy

Ve čtvrtek 1.12.2022 proběhla beseda s ředitelem školy na téma „Hodnocení žáků na naší škole“. Sešlo se asi 20 rodičů, kteří měli mnoho dotazů, jimiž vyjádřili nespokojenost s tím, že naše škola nedává žákům známky nebo jich dává málo.

Pan ředitel odpovídal na všechny dotazy a snažil se vysvětlit, že poskytování zpětné vazby o tom, co jejich děti umí či ne, není závislé na množství známek. Dle schválených Pravidel hodnocení naší školy nelze vycházet ani z průměru těchto známek. Zámka jako taková, není dostatečně vypovídající ani o vědomostech či dovednostech žáka, ani o snaze učit se či naučit se něco víc. Je to pouze jakési porovnávání mezi vrstevníky.

Padl i argument, že rodiče nemají čas číst hodnocení svého

dítěte. Zámka je mnohem rychlejší způsob, jak zjistit, jak to dítěti ve škole jde. Někteří ani nezaregistrovali, že už od září letošního roku vedeme dokumentaci školy – tedy včetně tzv. žakovských knížek – elektronicky.

Naše škola se snaží jít cestou tzv. formativního hodnocení.

Hledáme možnosti, jak toto hodnocení postupně zavádět, vylepšovat a sjednocovat tak, aby bylo co nejvíce srozumitelné a vypovídající. Učitelé se vzdělávají a hledají cesty, jak motivovat děti ne pomocí hledání chyb, pětěk či poznámek, ale formou vnitřní motivace, radosti z učení a objevování nového. Věřte, že jsme se vydali cestou pracnější, ale rozhodně účinnější.

Do tohoto moderního a pokrokového konceptu známky nepatří. Nechceme a nebudeme se vracet do dob monarchie, jdeme vstříc budoucnosti a na tu připravujeme vaše děti.

Ludmila Kolářová

Pěstujeme přátelství

Naše škola se letos znovu účastní dalšího e-Twinning projektu v anglickém jazyce. Je to zároveň doplňková aktivita k programu Erasmus +. Účastní se ho žáci 7. a 9. třídy.

Tento projekt umožní studentům z různých zemí vzájemně komunikovat a spřátelit se pomocí anglického jazyka, sdílet kulturní zkušenosti a vzájemně spolupracovat, podporovat digitální gramotnost a používat anglický jazyk v reálném a smysluplném kontextu. Do projektu je zapojeno 6 partnerských zemí: Portugalsko, Španělsko, Itálie, Řecko, Maďarsko, Ukrajina a Česko.

Témata: Seběprezentace; volnočasové aktivity; život dospívajících (starosti dospívajících, vzhled, móda); zdravý a nezdravý životní styl; média a životní prostředí.

Eva Sedlačíková

Naše škola se letos znovu účastní dalšího e-Twinning projektu v anglickém jazyce. Na fotce jsou žáci sedmé třídy. Foto: Eva Sedlačíková.

Děti si v kroužku keramiky vyrobily vlastní Betlém. Foto ID

Školáci na výstavě o Tutanchamonovi

V pondělí 24. 10. 2022 jsme se vydali kolem půl deváté ráno od školy směr Brno. Všichni jsme se těšili na nové zážitky a poznatky. Cesta probíhala poklidně. Po dojezdu do Brna a vstupu do areálu výstaviště jsme se dostali na výstavu o Tutanchamonovi. Je vidět, že je o výstavu velký zájem. Čekali jsme dlouho, než jsme se dostali dovnitř. Každý z nás obdržel audio průvodce, což nám umožňovalo se volně pohybovat. Mohli jsme se každý vydat svým tempem a postupovat dle svého uvážení, takže se netvořily fronty u jednotlivých exponátů. Jen přecházení z místnosti do místnosti muselo být po celé skupince. Po zadání čísla artefaktu nám audio průvodce odhalil jeho tajemství. Dozvídali jsme se postupně, kdo hrobku objevil a za jakých okolností, co objevení předcházelo. Jakým způsobem

byla nalezena a postupně otevřena. V dalších místnostech jsme uviděli jednotlivé artefakty. Jak byly umístěny a proč byly uvnitř. Dýchala na nás historie a tajemno. Přenesli jsme se do doby faraonů a pyramid. Celá řada informací byla nová, zajímavá a překvapivá. V poslední části výstavy jsme mohli prožít další dobrodružství s pomocí 3D brýlí. Měli jsme čas si projít obchod se suvenýry, najíst se a vyrazili jsme zpět. Cesta opět probíhala klidně a my jsme byli plní zážitků a nových informací.

Starověký Egypt v prostorách lhotské školy

V návaznosti na výstavu v Brně jsme se v úterý 25. 10. 2022 opět vydali do starověkého Egypta. Tentokrát již v prostorách naší školy. V každé z druhostupňových učeben byla nachystána jiná aktivita. Žáci byli rozděleni do heterogenních skupin. Měli tak možnost spolupracovat s mladšími či staršími spolužáky, potkat se s kamarády a obohatit se tak navzájem. V jedné z učeben byla možnost si vyrobit svou vlastní mumii, kanopu ve tvaru kočky či mumii svícen. V jiné jsme pracovali s egyptským písmem a zpracovávali zajímavá témata. Zkusili jsme si postavit pyramidu, tancovali jsme v rytmu Egypta a zhlédli jsme komedii o stavbě paláce. Příjemně jsme se naladili na nadcházející podzimní prázdniny.

A protože i mladší žáci mají zájem o historii a chtějí vědět něco o tom, jak žili lidé dříve, uspořádali žáci 8. třídy pro 3. a 5. třídu hodinu vrstevnického učení.

Seznámili je s hieroglyfy, egyptským obrázkovým písmem. Mladší kamarádi měli příležitost si toto písmo vyzkoušet a napsat si pomocí obrázků své jméno. Žáci 8. třídy si připravili prezentaci, na níž třetákům a pátákům blíže ukázali, kdo to Tutanchamon byl a jak to bylo s objevením jeho hrobky.

Žáci pracovali samostatně i ve skupinách a na závěr hodiny si ve dvojicích zatancovali. V následující hodině, se mladší žáci plni zážitků zamysleli nad tím, jak se hodina vydařila.

Přemýšleli, povídali si, diskutovali o tom, co oceňují na přípravě starších kamarádů a co se mohlo podařit lépe. Každý sám za sebe své názory sepsal na připravený hodnotící list a ten osobně předal těm, kdo měli tuto hodinu ve své režii, osmákům.

Hana Bartošíková, Adéla Warchilová

Poznáváme řemeslo

Řemeslo má zlaté dno, tvrdí známé přísloví. V základní škole v Ostrožské Lhotě si plně uvědomujeme pravdivost těchto slov. Navázali jsme tedy spolupráci s SOŠG Staré Město v rámci projektu Implementace Krajského akčního plánu rozvoje vzdělávání pro území Zlínského kraje II. – Sdílené dílny. Covidová pauza nás neodradila a vzájemnou spolupráci jsme v tomto školním roce opět obnovili. Naši žáci ze 7. a 9. ročníku navštívili odborná pracoviště SOŠG v Uherském Hradišti. Práce, kterou si žáci mohli vyzkoušet, se jim velmi líbila a mistři byli s jejich výkonem nadmíru spokojeni.

Chtěli jsme však přenést odbornost výuky a znalosti odborníků do naší školy, pro naše žáky. Při diskusi s vedením školy a mistry odborného výcviku vyplynulo, že se v době „před covidem“ uvažovalo o výjezdech mistrů do škol, kde se znovu obnovila technická výchova. Potěšilo nás, že se naše myšlenky sešly, a proto jsme navrhli realizaci tohoto nového projektu v naší škole.

Na konci školního roku se proto sešlo vedení obou škol a učitelé praktické výchovy se všemi dílenskými mistry, aby se dohodli na uskutečnění společného projektu, jenž jsme si nazvali POZNÁVÁME ŘEMESLO.

V průběhu prázdnin proběhla kompletní rekonstrukce dílen tak, aby se žákům dobře pracovalo. I proto jsme se v přípravném týdnu sešli v odborných pracovištích SOŠG v Uherském Hradišti, kde jsme vytvořili předběžný časový plán a náplň projektu. Shodli jsme se na tom, že cílem je naučit žáky praktickým dovednostem v technické výchově a inspirovat je k výběru budoucího povolání.

Předběžně jsme naplánovali sedm výjezdů, z nichž již dva proběhly. Žáci se v průběhu realizace dozví základní informace o používaném materiálu, možnostech jeho zpracování i způsobech práce s ním. První výjezd mistrů s uční do naší školy proběhl v září. Toto setkání bylo určeno pro žáky 4. a 5. ročníku. Mistr dřevodílny pan Mgr. Umlauf seznámil žáky s možnostmi zpracování různých druhů dřeva. Za pomoci učňů si žáci nařezali potřebný materiál k výrobě obalu na květináč. Naře-

zaný materiál dále opracovali smirkovým papírem, pomocí lepidla na dřevo slepili, a nakonec natřeli lazurou. Atmosféra při výrobě byla úžasná, všichni se snažili a odnášeli si domů kromě krásných zážitků a nových zkušeností velmi pěknou dekoraci do domácnosti.

V říjnu absolvovali dílny žáci z 6. ročníku, kteří se učili zpracovávat různé druhy drátů. V úvodu hodiny pan Mgr. Dominik seznámil žáky s učebními obory, ve kterých se na SOŠG Staré Město mohou vyučit. Poté představil žákům drátěný materiál, se kterým budou pracovat. Za pomoci učňů si žáci odměřili dva různé typy drátů, ze kterých žáci vyrobili háčky. Přes prvotní problémy s měřením všichni nakonec výrobu háčků zvládli. Jako bonus si mohli vyrobit hlavolam. V průběhu práce zahrnovali pana mistra i učně řadou dotazů, ze kterých bylo patrné, že je tato práce zaujala. Projevený zájem pana mistra velmi potěšil a za takto nadšenými žáky se bude rád vracet.

V dalších měsících čeká žáky z 8. ročníku práce se dřevem a kovem a výroba věšáků. Pro žáky 6. a 8. ročníku si mistři připravili práci s elektrotechnickým materiálem a pájení a pro 4. až 9. ročník údržbu jízdních kol a koloběžek.

Naši žáci jsou nadšení. Rádi pracují s různými materiály. Někteří neměli nikdy možnost mít v ruce pilník či kladívko. Vrhají se do práce s elánem a plní očekávání, co nového jim setkání s mistry a učni přinese. Věříme, že tento projekt pomůže motivovat žáky k technickým činnostem s různými materiály a ukáže jim další možnosti jejich možného uplatnění v reálném životě.

Hana Bartošíková

Žáci školy poznávali řemeslo. Foto: Archiv MM.

Pyžamová party a Halloween v družině

Když je počasí vhodné tak akorát na spaní, je to super příležitost udělat si v družině pyžamovou party. Hurá do pyžam a módní přehlídka mohla začít, následoval hod polštářem do dálky, relax při hudbě, polštářová bitva a diskotéka v pyžamu. Bylo to super odpoledne plné zábavy a smíchu... Jen na to spaní nebyl vůbec čas...

První čtvrtek v listopadu se děti vypravily na prozkoumání školy od všech tříd, kabinetů, sklepa, kde se dětem i na chvílku zatajil dech, až na půdu. Kde na ně čekalo spoustu pavučin, pavouků a různých brouků, a hlavně zábavných úkolů s tajenkou. Tajenka je zavedla zpátky do prostor školní družiny, kde na ně čekala další překvapení, jako byl tajemný hrnec a opravdoví červíci k ochutnání.

Jana Všetulová

V mateřské škole se stále něco děje...

Začátek školního roku a čas do doby adventní uběhl v naší mateřské škole velmi rychle. Děti se adaptovaly ve třídách, našly si nové kamarády, seznámily se všemi zaměstnanci školky a naučily se v prostorách budovy bezpečně orientovat.

V měsíci září jsme se společně setkali na schůzce rodičů, kde jsme se vzájemně poznali a seznámili jsme se s vizí o školním roce. V měsíci říjnu jsme navštívili knihovnu, kde si paní knihovnice pro děti připravily krásné pohádky – pro děti ze třídy Broučků, to byla pohádka o Neposlušných kůzlátkách, a pro děti ze třídy Včelíček si připravily tematických blok O dětech z celého světa. Péknou podzimní akcí naší školky bylo Bramborohraní, počasí nám přálo, a tak jsme si užili zábavné tvoření a plnění úkolů na naší školní zahradě, také jsme si pochutnali na dobrotách, které pro nás připravila paní Jiřinka Pěničková, za což ji velmi děkujeme.

Halloween v družině.

Hurá do pyžam a módní přehlídka mohla v družině začít. Foto: 2x JV.

V listopadu jsme přivítali divadlo Kejkle, které nám zahrálo netradiční pohádku o Růžence a taky jsme oslavili s dětmi maškarní veselící plnou krásných kostýmů - Halloween.

Nyní nás čeká doba adventní, kterou v mateřské škole zahájí rejem čertíků s Mikulášskou nadílkou. Další akcí bude vánoční tvoření s rodiči, kde si mohou rodiče společně se svými dětmi vyrobit jednoduchou vánoční ozdobu. Ve svých kmenových třídách si také společně zaspíváme koledy a rozsvítíme náš vánoční stromček. Na tuto akci se velmi těšíme, je příjemné se s rodiči tímto způsobem setkat a zažít nevšední sváteční okamžiky. Poslední týden provozu mateřské školy v tomto roce si ještě společně u stromčku „zakoledujeme“ a převezmeme dárečky, kterými Ježíšek jednotlivé třídy obdaruje. A pak už nás všechny čeká nejkrásnější doba celého roku – čas vánoční, kdy se všichni sejdeme v kruhu svých nejmilejších. Chtěly bychom touto cestou poděkovat rodičům dětí a zřizovateli naší mateřské školy OÚ Ostrožská Lhota za vstřícnost a dobrou spolupráci. Přejeme všem Vánoce plné radosti, klidu a vzájemného porozumění, pevné zdraví a štěstí v nadcházejícím roce 2023.

Za kolektiv mateřské školy Lenka Kadlčková

Děti z mateřské školky.

Foto: Archiv LK.

Cyklovýlet – rozhledny

Jednoho nádherného dne, přesněji 5. 10., se pan učitel Chmelíček rozhodl, že vezme žáky deváté třídy a jejich třídní učitelku na výlet po rozhlednách v okolí. Když byla Lhota ještě zabalena v mlze, vyjeli jsme na kolech k našemu prvnímu cíli – rozhledně Obecnici. Cestu do Horního Němčí jsme všichni znali, takže nás nic nepřekvapilo. Ale pak jsme se museli začít orientovat v mapách a nikdo z nás se v nich nedokázal zorientovat lépe než Barbora Chudíková, proto se z ní stal náš hlavní navigátor. K rozhledně vedla dlouhá strmá a bahnitá cesta. Polovina z nás to vzdala již na začátku kopce a rozhodli se, že půjdou pěšky. Ale stále mezi námi byli odvážlivci, kteří se toho nebáli a kopec vyjeli. Když jsme zdolali první z překážek naší výpravy a dostali se až k rozhledně, udělali jsme si krátkou přestávku, po které jsme pokračovali dále v naší trase. Všichni jsme byli nadšení, když po té ukrutné cestě do kopce následoval další úsek z kopce.

Pak přišla ta největší zábava dne, kdy pan učitel rozhodl, že místo po silnici pojedeme lesem. Cesta byla bahnitá a pokryta listy a kameny. Občas se stalo, že to někdo neubrzdil a spadl na zem, ale kromě špinavého oblečení se nikomu nic nestalo. Jenže to by nebyl výlet na kolech, kdyby někomu nepraskla duše. Kluci strávili hodinu nad opravou a holky se zatím šly podívat

Ktoběžková výprava devátáků - bzenecká doubrava.
Foto: Barbora Koničková

Ježíškova dílna

Začátkem adventu uspořádaly paní učitelky z 1. stupně tradiční Ježíškovu dílnu. Za poslechu vánočních koled si děti mohly vyrobit drobné dárečky, kterými obdarují své nejbližší. Do dílniček přišli zejména žáci z prvního stupně, děti z mateřské školy i ti nejmenší.

Kateřina Pěňčíková

Ježíškova dílna v naší škole. Foto: Martina Šalamounová.

U rozhledny Obecnice: Foto: Ludmila Kolářová.

k ohradníku na kravičky. Už teď bylo všem jasné, že zbylé dvě rozhledny nestihneme. A raději jsme se vydali do restaurace v Nivnici na pozdní oběd. Po vynikajícím obědě byla před námi ještě dlouhá cesta domů.

Do Ostrožské Lhoty jsme se vrátili v 18.15 a ujeli jsme nádherných 53 kilometrů. Už se nemůžu dočkat, co pan učitel vymyslí příště.

Markéta Pavlíková, 9. třída

Koloběžkotoulky – Váté písky, Milotice

Ve středu 19. 10. 2022 se žáci 9. třídy s panem učitelem Chmelíčkem a paní učitelkou Koničkovou vydali již na druhý výlet zaměřený na orientaci v terénu podle mapy. Tentokrát se však nejednalo o cyklovýlet, ale stejně tak jako změna prostředí proběhla i změna dopravních prostředků – zvolili jsme koloběžky! Cesta ze Bzence-Přivozu do Milotic vedla po krásné asfaltové cestě, a tak jsme byli za nedlouho na zámku! Abychom si putování naplnili trochou adrenalinu, rozhodli jsme se cestou zpět zvolit jinou, náročnější, a dokonce i delší, trasu. I přes tyto překážky fakt, že každé rozcestí na polních cestách vypadalo jako to předchozí, jsme vyčerpaní ale šťastní dojeli do cíle. A jelikož za každou dobře odvedenou práci následuje odměna, zastavili jsme se cestou zpět ke škole na výborný oběd!

Barbora Koničková

Beseda u cimbálu s CM Oskoruša a s příběhem o škole

Tradiční listopadová beseda u cimbálu byla kvůli covidu naposledy v roce 2019. V letošním roce se tedy v naší Lhotě mohli znovu předvést po nepříjemné pauze domácí folklórní soubory.

Na úvod všechny přivítala vedoucí Slováckého krúžku Háječek Lucie Bachanová. Následně vystoupil Dětský národopisný soubor Kameňáček v programu, který se jmenoval Když jsem chodil do školy.

„Pásmo jsme nacvičili ke 110. výročí postavení budovy číslo 306, což je naše škola. Celá ta legenda v tom příběhu je o tom, že Lhotané měli školní budovu už v roce 1743, tedy hodně předtím, než Marie Terezie nařídila povinou školní docházku. Dál příběh pojednával o stavbách dalších budov pro školní docházku,“ vysvětlovala odehraný příběh autorka Ludmila Hájková a dodala. „Nacvičovali jsme to od září. Čerpala jsem z faktů. Písničky byly o škole, které zpíváme běžně.“

Po dětském vystoupení se představil Slovácký krúžek Háječek v pásmu O nešťastné lásce, všechno za doprovodu domácí cimbálové muziky Višňa.

Letos pozvali pořadatelé cimbálovou muziku Oskoruša. „Máme centrum v Uherském Hradišti, ale každý muzikant je z jiné dědiny. Já jsem z Mařatic, máme tu dva Hlučany a cimbalistka je třeba z Kunovic,“ vysvětloval primáš Štěpán Vaculík a dodal: „Naše muzika hraje ve Lhotě poprvé, ale musím celou atmosféru

Na úvod všechny přivítala vedoucí Slováckého krúžku Háječek Lucie Bachanová. Foto: 2x std.

pochválit. Lidi se baví, během první písničky byl plný parket.“

Na tradiční Besedě u cimbálu vystoupil v letošním roce také vůbec poprvé Mužský pěvecký sbor z naší obce.

Stanislav Dufka

Na úvod vystoupil Dětský národopisný soubor Kameňáček v programu, který se jmenoval Když jsem chodil do školy.

Smutná zpráva. Zemřel Petr Radoch

Smuteční řeč Václava Hájka

Milá Alko, milá Lidko, kluci, rodino, přátelé, zdá se zbytečné v takové chvíli cokoli říkat, je však namístě Petrovi poděkovat. Nejen za to, co dělal, ale zvláště za to, jaký byl a jaký v našich vzpomínkách zůstane. Klidný, a přitom tak rád veselý, velice schopný a k tomu nadobytě ochotný, poctivý a věrný vždy a ve všem. Přes jeho profesi, starostování i dlouholetou činnost zastupitele, ale nejvíce přes obětavé udržování lidových tradic, přes jeho tanec a zpěv jsme ho tak poznali všichni.

S Petrem jsme do mužského sboru začali chodit zároveň před šestnácti léty. Jak mu bylo vlastní i tady pomáhal, stmeloval, i náš spolek držel. Vybíral písničky, někdy přizpůsobil text. Po-stupně se přirozeně ujal i celé organizace sboru. Zvláště však zpíval. Tak výrazně.

Smuteční řeč starosty obce Romana Tuháčka

Vážená zarmoucená rodino, vážení smuteční hosté, dovoluji mi v téhle těžké chvíli pár slov.

Nedávno jsme spolu mluvili a netušil jsem, že se s Petrem budeme takhle loučit. Zpráva o tom, že Petr z tohoto světa tak náhle a nečekaně odešel mi vyrazila dech. Každý máme vyměřený jiný čas, ale tohle nečekal nikdo. Petře, zůstaneš pro nás člověkem, kterého si nesmírně vážíme, člověkem, který se ze života dokázal radovat. Je mi nesmírně líto, že jsme přišli o tak dobrého, upřímného a srdečného člověka a kamaráda jako byl Petr ...

Peťa Radoch byl srdečný, vlídný k lidem. Dokázal lidi kolem sebe nadchnout a spojit je... Dokázal lidi vést, směřovat a inspirovat. Vždy se zajímal o dění v obci. V letech 1994 až 2018 aktivně působil v zastupitelstvu obce, v roce 1998 až 2002 byl zvolen starostou obce, a to ve svých 28 letech, od r. 2010 do 2014 byl místostarostou... V těchto letech, kdy Peťa svůj čas věnoval obecním záležitostem, byl u spousty projektů, které pomohly v rozvoji naší obce.

Velkou zálibou byl folklór, zpěv a tanec. Svého času vedl folklórní Krúžek Háječek a se svou ženou organi-

Teď si těžko dokážeme představit spoustu dění bez něho. On ale o tradice rodinné i folklórní pečoval proto, aby se držely a až přijde čas, dál předaly. A ten čas nadešel. Tak náhle a bolestně. O to živější nám zůstane vzpomínka na to, jakým Petr byl dobrým člověkem – pravým Lhoťanem – dobrým Lhoťanem. A nám všem výborným kamarádem.

Ptáme se, proč musel Petr odejít takto brzy, tak neočekávaně. Ptáme se, přestože víme, že odpověď nedostaneme. Ptát se, ale musíme. Proto, abychom se zastavili a přemýšleli o smyslu a hodnotách života jeho i těch našich. I nad tím, co nám Bůh připravil, až se u něho znovu se-tkáme. V tom je naše naděje nesmrtelná. Nás všech.

Buď s Bohem, Petře!

Foto se svolením Aleny Radochové

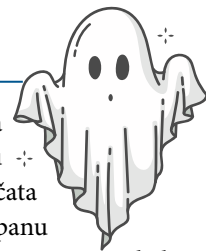
zoval jak hody s právem, tak ženáčské hody. Mužský pěvecký sbor vedl až do svého posledního dne života.

Těžko se hledají slova, která by vyjádřila hluboký zármutek, který každý z nás cítí.

Peťo, děkujeme Ti. Je mi ctí, že jsem tě mohl poznat. Odešel jsi, jak si to osud přál, v našich srdcích a vzpomínkách zůstáváš dál.

Zprávičky z divadla

V letošní divadelní sezóně hrajeme komedii Petra Tomšů – Obecně prospěšná strašidla.

Kdo jste nás nestihli a chcete představení vidět, máte ještě možnost ve čtvrtek 29. 12. 2022 v 18.00 v sále Obecního domu v Ostrožské Lhotě nebo 24. 2. 2023 ve Věskách na „divadelním pátku“.

Naši hru jsme hráli různé v okolí, začínali jsme v Kunovicích, pak v Uh. Ostrohu, v přístavišti ve Spytihněvi, doma ve Lhotě, Nivnici, Ostrožské Nové Vsi, Hluku, Pitíně a Sadech. Obsazení rolí nebylo jednoduché, protože hra má 16 postav a dvě jsme si ještě připsali a nás je jen 13, tak na některé vyšla dvojrole. „Krátkou sirku“ si „vytáhla“ Soňka Petraturová (Krátká), Roman Šumbera, Franta Cícha, Anička Surá a Ondra Balíček. Musím uznat, že rychlost, s jakou se stihají převlékat, mě stále udivuje. Krásné kostýmy pro Bílou paní, ducha, bouchače Arnolda a strážmistra ušila a upravila Jaruška Cíhová. Přestože jsme se pilně scházeli a zkoušeli, naše nápověda Silvie Šimčíková se občas opotila (no, víte kde).

Možná by vás zajímalo, jak jsme se dostali až do Pitína. Tak to trochu vysvětlím. Ti, kteří více pamatují si jistě vzpomenu na Lhoňanku Věrku Žajdlíkovou, která kdysi dávno hrála ve Lhotě divadlo. Věrka v současné době bydlí v Pitíně, a tak nás pozvala abychom zahráli Obecně prospěšná strašidla i tam. Bylo natřískáno. Mile nás pořadatelé překvapili, protože nám po představení nechali zahrát písničku v rádiu. Pokud nás pozvou i příště, určitě se do Pitína rádi vrátíme. Také v Sadech (Derfli) jsme hráli úplně poprvé, ale z Derfle jsou Ondra a Tony a napůl i Anička Surá. Tak asi polovička sálu byli rodinní příslušníci a kamarádi, kteří občas vtipně komentovali výkony Ondry a Tonyho.

A co se nám kde vyvedlo či nevyvedlo, čím jsme pobavili diváky? Ve Spytihněvi jsme hráli v přístavišti, kde foukal celkem silný vítr. Než jsme začali hrát, vítr se opřel do kulis a všichni jsme statečně zachraňovali, co se jen dalo. Měli jsme štěstí, že foukal od vody na břeh a ne opačně. Pan starosta ale rychle zareagoval a zastavil nám betonovou chodníkovou dlažbu, kterou jsme kulisy zatížili. Ondřej měl potřebu Evku Marýzkovou trochu pozlobit, tak na provázek uvázal její botu, hodil ji do vody a dělal, že chytá ryby.

No, provázek nebyl tak pevný, jak myslel a Evčina bota plavala po Baťáku. Za chvilku kolem Baťáku běhal i Ondra se smetákem (který mu půjčila děvčata z hospody) a lovil botu smetákem. V Ostrohu se panu rytíři zlomil meč hned v prvním obraze, tak zase pomohl správce haly, který nám půjčil textilní pásku, tou jsme meč zpevnili a představení se podařilo odehrát. Zajímavá situace nastala, když se měl pan rytíř představit a zapomněl, jak se jmenuje, to se smáli nejen diváci, ale i my na jevišti. Zjistili jsme, že mít svíčku jako rekvizitu je fajn, ale není dobré ji nechat na vedrech v autě. Tak jsme pozbyli pár rekvizit, které se nám doslova utopily ve vosku. Že Jarďa – zvukař občas zdřímne na zkoušce, to jsme zvyklí, ale že se zasní i při představení tak, že nám pustí zvuky z prvního dějství ve čtvrtém, to nás fakt dostal.

Ostrožsko – Lhotské divadlo ve Věskách. Foto: Archiv EZ.

Každé představení se snažíme hrát tak, aby jste se vy – diváci, dobře bavili. Jestli jste zvědaví, co se nám přihodí příště, tak přijďte a můžete vidět Jarka Polehňáka jako rytíře Mikuláše Lva z Hernajsburku, Magdu Vaňkovou jako Bílou paní – Perchtu z Kostomlat, Evku Marýzkovou jako kostlivce, Jarušku Cíhovou jako ducha, Tony Kuřimského jako pekelného velvyslance Luciáše, Janu Zalubilovou jako starostu,

Ondru Balíčka jako místostarostu Dřímala a anděla, Aničku Surou jako ekonomku Kostohryzovou a anděla, Evu Zajícovou jako památkářku Blechovou, Aničku Polehňákovou jako sekretářku Marii, Romana Šumberu jako právníka Kašpara a bouchače Sylvestra, Soňku Petraturovou jako architektku a praporčici, Frantu Cíchu jako bouchače Arnolda a strážmistra.

U zvukařského pultíku bude sedět Jarďa Zajíc a napovídat bude Silvie Šimčíková.

Pokud si uděláte čas, doufám, že se budete dobře bavit. A jestli vám to nevyjde, nevadí, snad příště.

V každém případě vám chceme poděkovat za vaši přízeň a popřát krásné a pohodové svátky, veselého silvestra a do nového roku vykročte tou správnou nohou.

Za Ostrožsko-Lhotské divadlo
Eva Zajícová

Ostrožsko-Lhotské divadlo zve
na derniéru komedie
Obecně prospěšná strašidla
čtvrtek 29.12.2022 v 18.00 hod.
sál Obecního domu v Ostr. Lhotě

Z Ostrožské Lhoty do Číny a zpět

O ročním pobytu na univerzitě v Nanjing v Číně nám vyprávěl František Kotačka mladší v Centru otevřená škola dne 21. 10. 2022.

Po ukončení kariéry profesionálního hráče počítačové hry Rainbow Six: Siege zvažoval pan Kotačka, kudy se bude dál pracovníce ubírat a rozhodl se, že si rozšíří jazykové znalosti o čínský jazyk.

Během povídání nás seznámil se svými zážitky jak ze studentského, tak z každodenního života v čínském velkoměstě.

Jedna z nejvíc překvapujících věcí pro něj byla, že Čína je silně digitalizována, a to i napříč generacemi.

Toto ilustroval příhodou, kdy si šel na trh koupit jahody a vzal si s sebou hotovost v domněnku, že ji bude potřebovat. Jaké bylo překvapení, když paní v seniorském věku vytáhla mobil, ve kterém měla QR kód a pan Kotačka zaplatil pouhým pípnutím.

Celou přednáškou se prolínalo téma kybernetické bezpečnosti, kterému se věnuje po svém návratu z Dálného východu.

S panem Kotačkou plánujeme přednášku i příští rok. V ní se vrátíme k tématu kybernetické bezpečnosti.

Barbora Pěňčíková

*František Kotačka vyprávěl o ročním pobytu v Číně.
Foto: Barbora Pěňčíková.*

VÁNOČNÍ KOLEDOVÁNÍ NA BOŽÍ NAROZENÍ

25. prosince 2022 od 15.00 hod.

V KOSTELE SV. JAKUBA ST. V OSTROŽSKÉ LHOTĚ,

na kterém vystoupí

děti s vánoční scénkou, děcka z Kaměňáčku, Děvčice z Háječku, CM VIŠŇA, Mužský pěvecký sbor...

Součástí programu bude i vyhlášení výsledků aktivity "Lhotská poznávačka aneb Po stopách Šuránkových".

**"Tak bychom se mohli pozdravit, povzbudit, popřát si, zeptat se děcek, co bylo pod stromečkem...
Být spolu...Třeba jenom proto, že chceme. Pokud tedy chceme.
To je, myslím, (o Vánocích) důležité..."**

Podzimní volby v naší obci vyhrálo suverénně Sdružení nezávislých kandidátů. Na této kandidátce byl pod číslem jedna starosta Roman Tuháček, kterého 14. 10. 2022 zvolilo nové zastupitelstvo podruhé starostou obce. Vystudovaný stavební inženýr, bývalý fotbalový brankář naší Lhoty načal tedy své druhé volební období.

Čím jsi chtěl být?

V dětství jsem chtěl být traktoristou, bagristou, popelářem, kosmonautem ... 😊. Postupem času stavařem, a to se mi splnilo.

Jak tě baví starostování?

Je to velmi různorodá práce, která také zabírá spoustu času. Práce mě baví a těší mě, když vidím spokojené lidi, a to se netýká jen zvelebování obce, ale i společenského života v obci. To, že mě lidé ze Lhoty znovu zvolili, je pro mě něco jako vysvědčení za mou práci. Děkuji všem za projevenou důvěru a věřím, že Vás nezklamou. Je to pro mě velký závazek do dalšího období.

Co čeká naši Lhotu v dalším volebním období?

Naplánováno je toho spoustu a o všem podávám podrobné informace ve zpravodajích. Uvedu tedy alespoň pár z nich: rekonstrukce dosluhujících místních komunikací a chodníků, realizace i nových dopravních staveb; zajištění základní technické vybavenosti pro vybudování rodinných domů; zvelebení veřejného prostranství obce (doplnění herních prvků, doplnění míst pro odpočinek v obci, výsadba stromů a zeleně) a další. Realizace uvedených projektů závisí na finančních prostředcích a zisku finančních dotací od státu.

Jaká největší výzva tě čeká v novém období?

To se nedá říct, co je největší výzva. Každý investiční záměr a různé situace s sebou nesou jiné výzvy.

Na co jsi ve Lhotě nejvíc pyšný?

To, že tady máme tak bohatý společenský život.

Jaký je tvůj vztah k psům?

Velmi kladný. Jak jistě víte, vzali jsme si k sobě dva 50 kilové mazlíčky, kteří se našli v naší obci. Nikdo se o ně bohužel nepřihlásil, a tak od té doby hlídají naši zahradu.

Kdo je ve výchově dětí přísnější?

Mirka, protože s dětmi tráví více času. Ve výchově podporujeme jeden druhého.

Kdo lépe vaří? Co uvaříš ty?

Z nás dvou vaří samozřejmě lépe Mirka. Musím říct, že jsem vděčný strávník a na dobrém jídle si rád pochutnám. Vzhledem k tomu, že vařit nemusím, tak nevařím. Vařím jen v nouzi, což je výjimečně. Troufám si říct, že podle návodu uvařím téměř cokoli, ale jestli to bude dobré, to nemůžu zaručit 😊.

Čím se baviš, když nepracuješ?

Rád si zasportuju, ale také doháním svůj spánkový deficit.

Na co se těšíš?

Potěší mě různé maličkosti. Teď se těším, až si dočtu rozečtenou knihu „Jak se stát mistrem svého života“ a „Mnich, který prodal své ferrary“. Těším se na pohodovou, klidnou vánoční atmosféru.

Děti: Michal (9), Táňa (11).

Dva psi - Max a Daxy (asi 11 let).

JAK DNES ŽIJE

Roman Tuháček (41)

„Práce mě baví a těší mě, když vidím spokojené lidi“

EME VE LHOTĚ

Mirka Tuháčková (43)

„Je skvělé, že se ve Lhotě často konají různé akce a jsou tady lidé ochotní je zorganizovat.“

Text a foto Stanislav Dufka

Absolvovala SSOŠ obor ekonomika a zahraniční obchod. Po maturitě odjela na rok do Anglie jako au-pair. Po návratu studovala v Brně podnikový management. Co se týče zaměstnání, měla možnost vyzkoušet si různé obory. Vypomáhala rok s výukou angličtiny na Policejní škole v Holešově. Poté pracovala jako produkční kresleného filmu, kde se vyráběly kreslené večerníčky pro rakouskou televizi. Na oslavě se seznámila s Romanem, přišly děti a pět let na mateřské dovolené. Prvních pár let bydleli u rodičů ve Velkém Ořechově. Od roku 2015 v Ostrožské Lhotě. Po mateřské nastoupila jako asistentka obchodu u jiné společnosti. Momentálně je zaměstnaná u Aircraft industries jako asistentka obchodního ředitele.

Kde jste se seznámili?

Seznámili jsme se ve Velkém Ořechově na oslavě narození mého synovce. Letos to bylo 15 let.

Čím si tě Roman získal?

Upřímností a pracovitostí. Prošli jsme si spolu obdobím, kdy jsme měli opravdu jen na rohlíky, máslo a mléko. Občas nás vzpomínka na tohle období pobaví a zasmějeme se tomu. Byla to velká zkušenost.

Co říkáš na jeho práci?

Jsem ráda, že má práci, která ho baví, takže Romana podporuji. Zároveň vím, že je to zaměstnání, kdy si práci, jak se říká, „nosíte domů“, a že je potřeba také „vypnout“.

V čem se neshodnete?

V načasování „domácích projektů“ ☺. To je ale daň za Romanovo náročné zaměstnání.

V čem je Lhota jiná než Velký Ořechov?

Lhota je skvělá v tom, že je zde velké společenské a sportovní vyžití. Jsem nadšená z cyklostezek a z různých cestiček k procházkám. Na Ořechově cyklostezky chybí úplně, což je škoda. Turistických a cyklistických cílů v okolí je dost. Je skvělé, že se ve Lhotě často konají různé akce a že jsou tady lidé ochotní je zorganizovat. Také jsem mile překvapena, že se vždy najdou dobrovolníci, ať už na výsadbu stromků nebo jiné potřebné akce. Je vidět, že ve Lhotě výborně fungují spolky, které s obcí skvěle spolupracují.

Tvůj vztah k přírodě?

V přírodě jsem v podstatě vyrostla. Dům mých rodičů je přímo u lesa a za domem a v podstatě i před domem jsou louky. Takže vztah k přírodě mám samozřejmě kladný ☺. Když jsme se nastěhovali do Lhoty, byla jsem nadšená, že máme kousek od domu potok. Děti tam každoročně zahajují koncem dubna nechtěně koupací sezónu. Mám pocit, že už je to jejich tradice ☺.

Tvoje oblíbené místo v okolí Lhoty?

Jednoznačně Antoníček. Je to místo, které má velmi klidnou atmosféru a je pro mě něčím výjimečné. Krásných míst je tady ale spousta. Rybník v Močidlech je v období, kdy kvetou vodní žluté kosatce, jako z obrazu od Moneta.

Co tě čeká v nejbližších dnech a na co se těšíš?

Samozřejmě mě čekají přípravy na Vánoce. S dětmi si užívám pečení cukroví a poslech koled. Je to spousta drobností, které jsou mi v tomhle období milé. Když jsme všichni doma, užívám si společné strávený čas, ať už jde o sledování vánočních pohádek, hraní her, nebo společné procházky. Stromeček si letos určitě nazdobíme dřív, abychom si vánoční atmosféru vychutnali déle.

Velitel hasičů hodnotí rok 2022. Měli pět výjezdů a zabijačku

Opět nastal poslední měsíc roku a je na čase se ohlédnout, co nám pomalu končící rok přinesl. Strach z koronavirové nákazy pomalu odezněl, uvolnila se opatření a my jsme se opět mohli naplno pustit do naší práce. Potkalo nás však i několik mimořádných událostí, které si vyžádaly výjezd naší jednotky.

První výjezd letošního roku na sebe nenechal dlouho čekat a udál se hned na konci ledna. Vlivem silného větru došlo k rozlomení již poškozené lípy a naše jednotka musela vyjet na místo strom odstranit.

Po vypuknutí války na Ukrajině nám nebyl lhostejný osud tamních uprchlíků, a proto jsme po dohodě s obcí a sportovními kluby nabídli ubytování na hasičské zbrojnici. V pokojích se ubytovaly dvě rodiny a jako zázemí využívaly i naši klubovnu. Naše jednotka věnovala na Ukrajinu zdravotnický materiál ze svých zásob.

Na začátku měsíce března se rozezněly obcí sirény a naše jednotka zaznamenala další výjezd. Jednalo se o nahlášený požár komína. Při našem příjezdu jsme provedli průzkum, ale požár se nepotvrdil, a tak jsme předali místo našim profesionálním kolegům k dalšímu šetření.

Dne 23. dubna proběhl na Slováckém dvoře v Ostrožské Nové Vsi další ročník Gulášfestu, kde jsme tentokrát obhájili první místo z předchozího ročníku.

Bohužel se obhajoba nepovedla, ale neudělali jsme ani ostudu. Jen těsně nám uniklo první místo, a tak jsme se museli spokojit s krásným druhým místem.

U příležitosti svátku svatého Floriána oceňoval hejtman Zlínského kraje hasiče za jejich práci. Pamětní medaili si převzal i Marek Miklíček.

Sirény ohlašující výjezd jednotky se rozezněly opět na konci května, kdy byla naše jednotka vyslána na požár trávy na břehu potoka. Po našem příjezdu na místo zde již zasahovala jednotka HZS Veselí nad Moravou, které jsme pomohli s uhašením požáru trávy.

Poslední květnový víkend obec opět pořádala dětský den, na kterém jsme si pro děti připravili svoje stanoviště. Akce byla vydařená a děti si ji pochvalovaly. Na závěr jsme pro ně připravili oblíbenou pěnu, kde se mohly vyřadit. Zúčastnili jsme se ještě dětských dnů v Častkově a na Modré, kde jsme dětem předvedli naši cisternu.

Dne 29. května proběhla v Uherském Ostrohu okrsková soutěž hasičů. V

obou soutěžních disciplínách, požárním útoku i běhu na 100 m překážek, se nám povedlo zvítězit a ovládnout tak i celou soutěž.

Začátkem června po silné bouři naše jednotka opět vyjžděla, tentokrát na pomoc s odstraněním nánosů bahna a kamení ze silnice směr Blatnice pod Svatým Antonínkem. Jednotka na místě provedla úklid komunikace a vrátila se zpět na základnu.

O pár dnů později udeřila bouře v obci znovu, tentokrát jsme museli vyjždět i k čerpání vody ze sklepů, které zatopila voda stékající z polí. Na místě jsme odčerpali vodu ze suterénu tří rodinných domů v ulici Záhumní. Následně jsme ještě opět provedli úklid komunikací od nánosů bahna a kamení a jednotka se na základnu vrátila až v pozdních nočních hodinách.

Na začátku září jsme se zúčastnili oslav 110 let založení sboru v Boršicích u Blatnice, kde jsme předvedli naši cisternu ve společném průjezdu hasičské techniky obcí.

V druhé polovině září jsme uspořádali 4. ročník Gulášfestu na hřišti. Zúčastnilo se celkem 8 soutěžních týmů. Návštěvníci měli na místě kromě gulášů možnost ochutnat i sladké dobroty

od našich členek a poslechnout si živou hudbu od kapely Plachý a Nesmělý. Vítežství si letos odnesl tým Marná snaha ze Slovenska.

Koncem října jsme uspořádali již tradiční akci pro děti s názvem Halloween. Na hasičské zbrojnici jsme pro děti připravili soutěže, tvořivé dílničky, sladkosti v bufetu a celou akci završila strašidelná stezka odvahy. Celá akce se vydařila a děti si ji užily.

V půli listopadu jsme uspořádali zabijačku pro členy a příznivce našeho sboru. Společně jsme poseděli při ovárku i pohárku dobrého moku.

I během letošního roku jsme spolu s členkami z místního ČČK pokračovali ve spolupráci s dopravou seniorů na očkování proti covid-19.

Početní stav členů v zásahové jednotce se během roku nezměnil a zůstal na čísle 12. Jeden z našich členů absolvo-

val kurz strojníka a zvýšil počet strojníků na 4. Ve sboru dobrovolných hasičů máme aktuálně 40 dospělých členů a 44 mladých hasičů.

Jménem všech lhotských hasičů bych Vám chtěl popřát klidné prožití Vánoc a pevné zdraví v novém roce.

*Marek Miklíček Velitel jednotky
JSDH Ostrožská Lhota*

Klub seniorů Ostrožská Lhota a rok 2022.

Náš klub má 61 členů a věkový průměr je 68,87 let. Moc už si toho nemůžeme plánovat na výlety, či za poznáním krás přírody, protože většina s nás má zdravotní problémy. Přesto se nám podařilo uspořádat několik zájezdů. Plánované termální koupele Velký Meder a Velké Losiny navštívilo 65 členů. Neplánovaný, ale uskutečněný zájezd Dunajská Streda využilo 25 členů. Teplá termální voda pomáhá našim kloubům. Dalším zdraře-

ným zájezdem byla Kopřivnice, kde jsme navštívili muzeum aut Tatra a Hradec nad Moravicí zámek, zde bylo 27 členů. Do přírody si vyjelo na Vápenky 18 členů. Procházku lázeňským městem Luhačovice využilo 19 členů. Všechna volná místa na zájezdy, které nevyužili naši členové, jsme nabídli nečlenům.

Taky letos jsme vypomáhali při dnu dětí, kde jsme měli na starosti občerstvení pro děti, které se zúčastnily. Největší

legrace byla, když jsem lákala členky na cvičení malých hasičů, kde máme závodit. Říkám: „To bude jen JAKO! Ale opak byl pravdou. Fakt jsme závodily. Napojit hadice, savice...a stříkat na cíl. Nebylo to vůbec jednoduché a ty děti jsou borci!! Všem našim členům a čtenářům Obecního zpravodaje přeji krásné prožití vánočních svátků, pevné zdraví, štěstí a spokojenost v roce 2023.

Vlasta Hanáčková, předsedkyně

Klub seniorů Ostrožská Lhota. Foto: Šárka Trnečková.

Včelař Jakub Hájek. Letošní rok byl na med hodně bohatý. Hlavně jaro bylo skvělé.

Samostatně včelařím od roku 2000, kdy jsem si usadil první roj, tedy 22 let. Samostatně říkám proto, že předtím jsem se chodil na včely dívat k dědovi Křivánkovi, pak už jsem se staral sám. K tomu se váže jedna veselá historka, kdy pro mě do vyučování v sedmé třídě přišla paní ředitelka Adamcová a omluvila mě ze zbytku vyučování s tím, že volal pan starosta (v té době můj děda František Hájek), že máme v humně roj a mám si ho jít okamžitě chytit! Nebo jak se na mě chodil o přestávkách dívat celý učitelský sbor, protože jsem den předtím dostal žihadlo pod oko, přes noc mi to napuchlo a já jsem pak vypadal jako boxer po zápase o pás mistra světa.

Členem Českého svazu včelařů, základní organizace v Ostrožské Nové Vsi, pod kterou Lhota spadá, jsem se stal v roce 2001, kdy jsem byl nejmladším registrovaným včelařem v historii naší obce. A myslím, že pořád toto prvenství držím. Po mnoha letech jsem přešel do základní organizace do Hluku, kde máme skvělou partu a pravidelně se účastníme například vaření gulášů, jak ve Lhotě, tak v Hluku. Tady nyní působím i jako místopředseda.

Od prvního usazeného roje jsem se postupně dostal až na stávajících padesát včelstev. V tomto počtu můžu lépe rozvíjet svoji další oblíbenou činnost v rámci včelařství, chov a šlechtění vlastních včelích matek. Chovem matek s nejlepšími

mi vlastnostmi, občasným obohacením vlastního chovu o výběrové matky od jiných chovatelů, si „rozchovávám“ vlastní linii matek. V minulosti jsem si pro zlepšení vlastností nechával posílat matky i ze Slovinska. „Rozchovávám“ jenom matky od včelstev s dlouhodobě dobrým medovým výnosem, čistícím pudem a mírné povahy. To obnáší práci navíc, jako vážení odebraného medu z každého včelstva zvlášť, varroa monitoring u všech včelstev, kontrolu čistícího pudu a podobně, což běžný včelař většinou neprovádí. Můžu si pak ale dovolit chodit do včel v triku a kraťasech, protože mám včely velmi mírné povahy. Ovšem žihadla ke včelaření patří, takže nebudu zastírat, že většinou nějaké dostanu, nejvíce však do rukou kvůli vlastní neopatrnosti při práci v úlech.

Včelaření, není jenom o získávání dotací na vybavení a vytáčení medu

Práce ve včelíně začíná dle počasí v březnu, kdy se provádí kontroly po zimě, podněcuje se a podobně. Pak se pomalu přidávají nástavky, začínají se chovat matky, vytváří se včelí oddělky a vytáčí se med. Po hodech pak všechna včelstva zakrmím a několikrát přelčím. Hodně času pak zabere i kontrola aktuálního populačního stavu roztočů varroa. Tím, že

přijde zima, ovšem práce nekončí. Vyrábím nové úly, nové rámečky, válcuju si vlastní mezistěny, zpracovávám včelí vosk a zkouším vařit medovinu. Člověk se pak ani nenaděje a je tu opět jaro a práce u včel, na což se těšíme nejvíc.

Letošní rok byl na med hodně bohatý. Hlavně jaro bylo skvělé, takže jsem měl hodně práce s přidáváním nástavků, aby si včelstva celý prostor nezanesla medem a pak se nerojila. Zbytek už byl spíše průměrný, ale i přesto byl rok hodně povedený.

Tento rok máme čtyři druhy medů. Med jarní smíšený, ten se stáčí koncem května a je hlavně z ovocných stromů, keřů a podobně. Po něm následuje med lipový. Lípa u nás bývá v červnu, co se nektaru týče, dominantní. Před ní kvete i akát, kterého už ale bohužel není tolik jako dřív a taky neměl optimální podmínky. Koncem července se stáčí med poslední, který je především ze slunečnice, ale i jiných rostlin. Poslední je pastovaný med. Ten se připravuje tak, že se med pravidelně po několik hodin střídavě promíchá a pak nechá v klidu, čímž dostane máslovou konzistenci a už nikdy pořádně neztuhne. Lépe se tak natírá například na chleba. Doma máme nejraději med lipový, který je chuťově hodně zajímavý. Slunečnicový je zase lehce do kysela, což je osvěžující. Jarní je chuťově nejjemnější. V loňském roce jsme měli i med pohankový, který je na chlebu s máslem hodně výrazný, do čaje ho ale kvůli specifické vůni nedoporučuju.

Od doby, kdy jsem jako včelař začal, se počet včelařů ve Lhotě, ale i v okolí hodně navýšil. To je samozřejmě dobře, každý včelař chce, aby někdo v tomto krásném koníčku pokračoval, aby měl s kým probrat svoje poznatky a není nic horšího, než když musíte po mnoha letech, například kvůli zdraví, vše zrušit, protože o vaše včely nikdo z rodiny ani okolí nemá zájem.

Ovšem má to i negativní stránku věci. Je potřeba, aby si noví včelaři uvědomili, že včelaření není jenom o

Včelař Jakub Hájek. Foto: Archiv JH.

získávání dotací na vybavení a vytáčení medu. Včelařství jako takové, je hodně komplexní záležitost a pokud nebudou stejnou energii, jako dávají do činností, ze kterých je finanční prospěch, dávat i do péče o svá včelstva, do léčení včelstev, protirojových opatření a podobně, neškodí tím jenom sobě, ale i včelařům v okolí. Včela není králík zavřený v králíkárně, létá volně a nemoci a parazity roznese do okolních úlů velmi rychle. Názornou ukázkou pak byl předloňský rok a obrovité úhyny včelstev kvůli přemnožené varroáze. Ani nevím, kolikrát jsem pak od včelařů slyšel, že vlastně ani včelstva moc neléčili, protože na to neměli čas. To je pak lepší to nedělat vůbec.

Snad se nám včelařům v dalších letech tyto pohromy vyhnou a budeme tak moci produkovat našim spoluobčanům kvalitní domácí med, aby nemuseli prakticky za stejnou cenu kupovat v hypermarketu medy smíchané z medů z celého světa bez záruky kvality.

S pozdravem a úctou Jakub Hájek

Chovatelé uspořádali Okresní výstavu

Český svaz chovatelů Ostrožsko uspořádal první víkend v říjnu ve svém areálu Okresní výstavu drobného zvířectva. Celkem vystavovalo 24 chovatelů. Z naší Lhoty měl na výstavě králíky Antonín Vaněček.

„Momentálně mám asi 25 králíků. Byly doby, kdy jsem jich měl přes stovku,“ svěřil se známý chovatel.

Předseda chovatelů Vlastimil Souček si posteskl na sobotní popršenou oblohu a pochválil vystavované zvířectvo. „Lidí chodí zatím málo, škoda toho nepříznivého počasí. Jinak tady máme třeba 82 králíků a dalšího drobného zvířectva. Podle hodnocení posuzovatelů jsou na výstavě kvalitní kusy.“

Stanislav Dufka

Z naší Lhoty měl na výstavě králíky Antonín Vaněček. Foto: std.

Setkání spolužáků 50.

Foto: Dušan Dufka.

Lovecká sezona odstartovala druhou sobotu v říjnu

Na začátku podzimního období odstartovala hlavní lovecká sezóna. Po celoroční péči a chovu zvěře začínají myslivci lovit a možnost lovu je pro ně v podstatě jakousi odměnou za tuto péči. Od září se na společných lovech loví divoké kachny, od poloviny října bažant obecný a od prvního listopadu zajíc polní. Celodenní lov se ukončuje slavnostním „výřadem“. Tohoto ceremoniálu, který je vzdáním pocty ulovené zvěři, se účastní všichni lovci včetně honců a loveckých psů. Zvěř se na výřadu klade na klest nebo na trávu. Z klestu se též vytvoří kolem lem.

Myslivecký spolek Ostrožská Lhota.

Lovu Zdar!

Předseda spolku - Leoš Kadlček ml.

Myslivecký spolek Ostrožská Lhota přeje všem spoluobčanům šťastné a veselé prožití svátků vánočních, hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody do nového roku 2023

Hon na drobnou zvěř. Myslivci střelili 25 zajíců

První sobotu v prosinci měli myslivci z naší Lhoty naplánovaný hon na drobnou zvěř. Byl to v pořadí druhý hon v aktuální lovecké sezoně. Ještě před samotným začátkem honu se na chatě objevila dvojice policistů, ale nebyly zjištěny žádné závady.

„Prověřili jsme technický stav zbraní a platnost dokladů k nim, ale také u myslivců provedli dechovou zkoušku na

alkohol. Nenadýchal nikdo,“ sdělil jeden z policistů a dodal: „Myslivci jsou ukáznění, za posledních pět let nadýchal jediný.“

Hon se vydařil, kolem třetí hodiny odpolední ho mohl spokojeně vyhodnotit hospodář myslivců Leoš Kadlček starší.

„Dovolte mi, abych vám poděkoval za účast na dnešním honě, za předvede-

ný výkon a za výřad, který máme před sebou. Střelili jsme 25 zajíců, 7 kohoutů a jednu slepici, kterou chytil pes.“

Předseda spolku Leoš Kadlček mladší mluvil podobně. „Prošli jsme tři okrajové leče. Pole jsou pro zvěř méně výživná, také jsme si nechtěli vystřílet celý rajon. Jsou to slušné počty, střelili jsme, co jsme potřebovali. Okolní sdružení střílí méně zvěře.“

Stanislav Dufka

Výřad po honě. Myslivci střelili 25 zajíců, 7 kohoutů a jednu slepici, kterou chytil pes.

Foto: std.

*Ježíšku, prosím Tě přečti mé psaní.
Je krátké. Mám k Tobě jen jedno přání.
Ať jsou všichni v celém roce,
takoví jak na Vánoce!
Ať jsou milí, míň se mračí.
Děkuji Ti, to mně stačí.*

*Krásné vánoce a hodně zdraví v novém roce
přejí členové ODS v Ostrožské Lhotě*

Příznivce zimních procházek zveme na tradiční

Silvestrovský výšlap na kopec Svatého Antonína

V sobotu 31.12.2022 se jde od kostela v 15 hodin

Ohňostroj bude připraven.

Do batůžku přibalte dobrou náladu,
polénka, špekáček a pečivo.

Za Centrum otevřená škola a turistický
klub Vás srdečně zve Josef Lopata a
Pavel Žajdlík.

Za nepříznivého počasí se akce nekoná.

Tip na výlet: Na kole ze Lhoty přes Slovensko až na Velkou Javořinu

Další tip na výlet je pro trénované cyklisty nebo pro dobře nabitá elektrokola. Tentokrát vyrazíme na nejvyšší bělokarpatský vrchol – na Velkou Javořinu (970 m.n.m.).

Trasu máme naplánovanou přes Slovensko. Na cyklotrasu si rezervujte celý den, nejlépe s příznivou předpovědí počasí.

My jsme vyrazili koncem října, za krásného babího léta. Startujeme v 9.40 hodin od hřiště ze Lhoty, až do Slavkova jedeme pohodlně po cyklostezce.

Ve Slavkově jsme v 10.25 hodin, najíždíme na mezinárodní cestu číslo 50, směr Strání. Kopec je nepříjemně dlouhý, nakonec po táhlém stoupání přejíždíme vrchol mezi Slavkovem a Stráním, který se jmenuje Hrabina (11.06) a míříme dolů do dědiny.

I když je pracovní den, tak provoz na mezinárodní silnici není nijak hustý. Naši první odpočinkovou zastávku máme naplánovanou u benzinky ve Strání. Dole jsme za pár minut, po lehčím občerstvení jedeme dál.

Hranice přejíždíme v 11.45, čeká nás dlouhé a velmi pozvolné klesání k první obci na slovenské straně, k Moravskému Lieskovému. V části Brestové, těsně před prodejnou potravin, odbočujeme vpravo – směr Velká Javořina.

Následuje asi 3 km prudké stoupání směr Bzinice pod Javorinou, část Hrubá Strana, název části obce přesně vystihoval první náročnější stoupání. Na vrcholu Hrubé Strany jsme v 12.27. Tady nás vítá cedule Velká Javořina 12 km.

Jedeme dál mírným klesáním až ke Country salonu, který je v obci Cetuna. Odsud míříme k Minifarmě, ta už patří pod obec Lubina. O kousek dál je ukazatel na Javořinu, k vrcholu nám zbývá 6 km. Dál je po trase ještě Hostinec U Kláčkov, tam jsme v 13.08.

Poslední kilometry nás čeká nejnáročnější stoupání na trase. Dlouhé, strmé a záludné, občas se kolem nás prožene zvuk elektrokola nebo motorky, ale cesta není ve všední den příliš frekventovaná.

Po cestě k vrcholu ještě mjíme chatu Na Kyčeri a rozcestník Kachlové Grúne, který je ve výšce 840 metrů. Na Holubyho chatu dorazíme ve 14.05 hodin. Navigace nám ukazuje, že ze Lhoty jsme ujeli 46 km.

Autor reportáže v cíli. Foto: Petr Galuška.

Holubyho chata je mimo středy otevřená každý den. Je pátek a chata je poloprázdná.

Po zhruba hodinovém občerstvení se vydáváme zpátky. Jedeme jinou trasou, přes vrchol Javořiny kolem vysílače (15.20) k ukazateli směrovky Křižovatka do Strání, dál jedeme po nové asfaltové cestě, asi po kilometru odbočujeme směr Vápenky, přes Velkou nad Veličkou až do Lhoty. Doma jsme v 17.30 hodin – cesta je rychlá, jedeme skoro pořád z kopce. Zpět máme ujeto 31 kilometrů. Celkem tedy 77 kilometrů.

Stanislav Dufka s přispěním mapy.cz.

Cesta ze slovenské strany. Sami vidíte, kolik ještě zbývá do cíle. Foto: std

Máte i vy tip na výlet v blízkém nebo i vzdálenějším okolí? Napište nám, rádi ho i s vaším komentářem zveřejníme.

Pošlete fotku s celebritou, rádi ji zveřejníme!

Máte společnou fotku se známou osobností, sportovcem, hercem, zpěvákem nebo zpěvačkou? Neděláte s tím tajnosti? Pošlete ji (sdufka@seznam.cz), připojte krátkou informaci, kde

byla fotka pořízena, jak vznikla a kdo je jejím autorem. Rádi ji zveřejníme ve lhotském zpravodaji. Tady je další várka fotek, za které znovu moc a moc děkujeme.

Roman Staša a Lenka Matějů

Vítěz kuchařského klání MasterChef Česko Roman Staša se ochotně vyfotil v Brně s Lenkou Matějů. Narodil se 16. června 1988 ve Zlíně. Svého času býval juniorským hokejovým reprezentantem a kondičním trenérem. „Byli jsme v Brně na koncertě Marka Ztraceného. Měl tam svoje hosty a jedním z nich byl i Roman Staša. Chtěli jsme fotku i s Markem Ztraceným, ale tam byla velké fronta,“ prozradila Lenka Matějů.narozeniny

Vítěz kuchařského klání MasterChef Česko Roman Staša se ochotně vyfotil v Brně s Lenkou Matějů.
Foto: Archiv PT.

Farář Marián Pospěcha sloužil letos první pouť u svatého Antonínka.
Fotka je z pouti Andělů strážných v Ořechově. Foto: Archiv OS.

Farář Marián Pospěcha a jeho fanyanky

Farář Marián Pospěcha vstoupil do povědomí širší veřejnosti jako nevšedně sympatický kněz, který elegantně odsloužil smuteční mši za Evu Pilarovou. Když byl letos na první pouti u svatého Antonínka, tak měl sportovní terminologii „vyprodáno“. Fotka je z jiné pouti.

Je to na pouti Andělů strážných v Ořechově. Na fotce jsou zleva: sestry Františka Malušová, Oli Pavelková a Marie Klišíková, ten fešák uprostřed je P. Marián Pospěcha, dále Marie Mrkusová, Linda Mrkusová a Olga Svoják. Ještě dodejme, že Marián Pospěcha působí v Dolní Lutyni na Karvinsku.

Marek Havlík a Theo Vítek

Záložník fotbalového Slovácka Marek Havlík a Tedík Vítek. Tato fotka je z posledního říjnového víkendu. Do Uherského Hradiště přijel v rámci Evropské konferenční ligy německý Kolín nad Rýnem. Po zápase se s nadějným lhotským fotbalistou záložník Slovácka ochotně vyfotil. Mimochodem, Marek Havlík je s rodinou také docela častým návštěvníkem našeho dětského hřiště „Na Placi“.

Rodák z Lubné u Kroměříže a opora Slovácka Marek Havlík a Theodor Vítek. Foto: MV.

Připravil Stanislav Dufka

Fotbalisté jsou po podzimu spokojení. Žáci mohli být lepší – řekl trenér

Třetí místo, 22 bodů a ztráta čtyř bodů na vedoucí Nezdenice. To je parádní vizitka naší Lhoty v okresním přeboru po podzimní části. Začátek soutěže našim fotbalistům příliš nevyšel, úvodní zápas prohráli právě na hřišti vedoucích Nezdenic, doma přišly dvě remízy se sdruženým týmem Traplice – Jankovic a Bánova. Následovala skvělá série šesti výher v řadě, která katapultovala Lhotu dokonce do čela tabulky. Stejně jako úvod, tak našim fotbalistům utekl také závěr soutěže. Z posledních tří zápasů vybojovali jediný bod. I tak je třetí místo parádním počinem pro jarní odvety. Spokojenost vyjádřil také trenér Patrik Štergenich.

„I když nám závěr podzimu nevyšel, tak s body i postavením v tabulce jsme spokojení. Jsme rádi, že už je podzim za námi. Jsme rozbití, máme spoustu zraněných. Teď si odpočineme, v zimě nabere kondici i sílu do zbytku sezony,“ řekl pro Deník po posledním zápase lhotský trenér.

Nejlepší střelci: Erik Pešík 8, Matěj Jegla 6, Kamil Horák 6, Ondřej Lučný 4.

Naši žáci pod vedením trenéra Richarda Dominika skončili v okresní soutěži na pěkné páté příčce. Z jedenácti zápasů vyhráli šest a pětkrát odešli poraženi. Nechali za sebou například sou-

sední Uherský Ostroh nebo i Ostrožskou Novou Ves.

„Umístění mohlo být ještě lepší. Ke třetímu místu nám scházely dvě výhry. Utekl nám hned první zápas proti Moravskému Písku a hratelný byl také soupeř z Popovic. Ještě v listopadu a prosinci trénujeme v hale, scházíme se dvakrát týdně, chodí okolo dvanácti kluků. Na začátku ledna jedeme na halový turnaj do Velké nad Veličkou,“ hodnotil podzim a nastínil přípravu trenér žáků Richard Dominik.

Nejlepší střelci: Jakub Málek 6, Jiří Dohnal 3, Alena Dominiková 3, Matyáš Havlík 3.

Ještě dodejme, že mladší přípravku trénuje Antonín Brhel a starší přípravku Josef Havlík.

Stanislav Dufka

Přípravka a žáci na zápase Slovácka. Foto. std.

První mužstvo SK Ostrožská Lhota – podzim 2022. Foto: Dušan Dufka.

Historická tabulka odehraných zápasů mužů SK Ostrožská Lhota nad 200 zápasů k 31. 12. 2022

Ratajský Petr.....	378	Machala Zd st.....	219
Pavlas Fr st.....	364	Zbořil Filip.....	219
Hyrák Mira.....	312	Skopal Richard.....	217
Zbořil St.....	300	Hájek Jara.....	217
Pešík Erik.....	298	Matušík Tonda.....	212
Štergenich Patrik.....	296	Opletal Jan.....	212
Ondrušek Tonda.....	284		
Horák Kamil.....	257		
Hubík Martin.....	239		
Kusák Martn.....	236		
Žajdlík St st.....	225		
Skopal Martin.....	222		
Zámečník Jan.....	221		
Štergenich Josef.....	220		

Historická tabulka střelců SK Ostrožská Lhota k 31. 12. 202

Pešík Erik.....	200	Urbanec J st.....	66
Zalubil Martin.....	154	Horák Zdeněk.....	66
Zbořil St st.....	125	Machala Josef.....	64
Matušík Tonda.....	117	Franta Josef.....	63
Štergenich Patrik.....	94	Hejna Tonda.....	61
Ondrušek Tonda.....	84	Skopal Martin.....	61
Hubík Martin.....	82	Skopal Ríša.....	60
		Bachan Josef.....	60
		Zbořil Filip.....	55
		Machala Jan st.....	54
		Skopal Pavel.....	54
		Kusák Martin.....	54
		Dominik Jiří.....	51
		Opletal Jan.....	51

Zpracoval: Bedřich Doležal

Fotbalistka Alžběta Vaněčková v reprezentaci Česka

Parádní podzim má za sebou Alžběta Vaněčková, která je nově v reprezentačním kádru fotbalistek U 15. Reprezentace žen do 15 let se začátkem října sešla ke svému prvnímu srazu v nové sezoně a také v novém složení. Mladé Češky se připravovali v Hradci Králové. V nominaci byla i Lhoťanka Alžběta Vaněčková. Česká reprezentace následně odehrála v druhé polovině října turnaj UEFA v Severní Makedonii.

V prvním zápase porazily naše holky Rumunsko 4:0, Alžběta Vaněčková hrála od 30. minuty. Ve druhém zápase proti Kosovu nastoupila mladá Lhoťanka v základní sestavě. Češky vyhrály znovu 4:0. Také v posledním zápase hrála znovu v základu. Naše reprezentace přehrála domácí tým Severní Makedonie 8:0 a získala na turnaji první místo. Byla u mladé hráčky Slovácka před zápasy v reprezentaci nervozita a tréma? „Nervózní jsem samozřejmě byla, ale jakmile jsem se dostala na hřiště, hned to ze mě spadlo. Rozdíl mezi Slováckem a reprezentací je docela velký. Kvalita mezi hráčkami v reprezentaci je velmi vysoká, a to se odráží i na intenzitě zápasu,“ srovnává čerstvá reprezentantka.

Pro mladou Lhoťanku to byl zatím největší úspěch v její fotbalové kariéře. „Byla to skvělá nová zkušenost a jsem velmi ráda, že jsem tam mohla být,“ řekla na závěr obránkyně Alžběta Vaněčková.

Alžběta Vaněčková je nově v reprezentačním kádru fotbalistek U 15.

Foto: Archiv AV.

std

Jak si vede lhotský florbal?

Chceme se vrátit do starých kolejí, přeje si Jakub Hájek

Vedle tradičních sportů jako je fotbal, tenis, nebo volejbal, se ve Lhotě za-bydlel a zakořenil i florbal. V tomto roce je tomu už 23 let, co mají děti ze základní školy možnost navštěvovat kroužek florbalu, získat florbalové dovednosti a případně pokračovat v závodním hraní třeba v sousedním Spartaku Hluk. V této sezoně začal za A tým Hluku nastupovat bývalý žák florbalového kroužku Adam Hájek, který tak navázal na moje mnoholeté působení v tomto dresu. Snad se k němu časem připojí i další šikovní Lhoťani.

Jak se florbal ve Lhotě vůbec začal hrát? Vše začalo tím, že oblíbený kroužek sportovních her převzal p. učitel Pjajčík a vedl ho tak, že se prakticky nadčasově zvedl zájem o kroužek ekologie a to natolik, že do sportovního kroužku se další rok skoro nikdo nepřihlásil. Nakonec nezbylo nic jiného, než přemluvit oblíbeného pana učitele Vojtíka, aby ke svým mnoha kroužkům, které už organizoval a měl s nimi velké úspěchy, přidal další a tím sportovní kroužek prakticky zachránil. Jeho příchodem se zájem o sportovní kroužek zase zvedl. Právě tady jsme se pak od něho poprvé dozvěděli o hře jménem florbal. Tento měl být původně

jednou z náplní kroužku. Netrvalo však dlouho a florbal ostatní sporty pro svoji oblíbenost zcela vytlačil a sportovní kroužek tak postupně přešel na kroužek florbalu.

Sluší se vzpomenout, že v tu dobu to kroužkem nekončilo a lhotská škola začala hrát žákovskou školní florbalovou ligu v Uherském Hradišti. Tady jsme se jako Lhota nikdy neztratili a v prvních dvou letech obsadili druhé a třetí místo. Na okrese nebylo v té době většího kanoňra, než byl Zbyněk Šícha. Zdatně jsme tak konkurovali ZŠ Unesco, jejíž žáci hráli pod hlavičkou Uherského Hradiště republikovou žákovskou florbalovou ligu.

Naše nadšení pro tuto hru bylo tak velké, že jsme se dobrovolně scházeli před vyučováním ve třídě, kde nám pan učitel Vojtík pouštěl videokazety s florbalovou tematikou a my to všechno s nadšením doslova hltali. Standardem bylo nekončící přemlouvání pana učitele, aby se florbalový kroužek konal ne jednou týdně, ale minimálně dvakrát a více... V té době byla kolem florbalu skvělá parta.

Po odchodu pana učitele Vojtíka z naší základní školy nikdo z učitelů neprojevil zájem se žákům dále v tomto směru věnovat a děti tak jsou o žákovskou ligu ochuzeny. Výjimkou byl rok po návratu nyní již pana ředitele Vojtíka do lhotské školy, kdy jsme společnými silami byli schopni s dětmi jeden ročník odehrát a jejich nadšení a zápal, byly obdivuhodné. Odehráli jsme také několik víkendových turnajů v Kunovicích nebo v Hluku.

Později se ve Lhotě hrála také Amatérská florbalová liga dospělých, kde byla Lhota vždycky favoritem a zápasy s No-

Fotka je z loňské sezony, byla pořízena při memoriálu Ivo Vojtíka. Foto: Archiv VH.

vou Vší, Ostrohem, nebo Kunovicemi měly vždy náboj a kvalitu.

Florbalový kroužek ovšem naštěstí nezajmem učitelského sboru nezánikl, za což platí velký dík Radkovi Lagovi, Frantovi Hájkovi a Martinovi Pavlasovi, kteří jej následujících několik let vedli ve svém volném čase. Po tom, co jsem přestal florbal hrát závodně, jsem se k nim přidal i já, ovšem posledních několik let vedu kroužek bohužel sám.

Jakub Hájek se angažuje ve lhotském florbale deset let

Obecně se dá říct, že kroužek je i přes bohatou nabídku spolkových a sportovních vyžití v naší obci stále velice oblíbený a neplatí, že se děti nechťejí hýbat. Od roku 2012, kdy se ve vedení kroužku angažuju, jsem vedl opravdu velké množství dětí a nyní už můžu říct i mladých lidí, se kterými máme spoustu veselých

zážitků z aktivně stráveného času ve lhotské sportovní hale. A protože zájem o florbal nekončí odchodem ze základní školy, uspořádal jsem v minulém roce vánoční turnaj na počest památky pana ředitele Vojtíka, kterého se zúčastnili jak děti z kroužku, tak i my starší pracující.

Není však všechno jen veselé a pozitivní. Minulý školní rok byl v podání žáků prvního stupně, co se přístupu týče, naprosto katastrofální. Neustálé odmítnutí, hádání se, ignorování pokynů a vyhrožování odchodem z tréninku domů, se stalo každotýdenní záležitostí. Celková neochota až odpor dělat něco jiného než běhat chaoticky za míčkem, mě vedlo k tomu, že jsem jim kroužek předčasně zrušil. Bohužel, ochota dětí něco se naučit je nyní velmi malá a o co nešikovnější s hokejkou jsou, o to mají paradoxně větší sebevědomí. Není se co divit, že když občas vyjedou v rámci školy na turnaj, jsou spíše do počtu...

Nezbývá než doufat, že si děti vzali varování v novém školním roce k srdci a vrátíme se do starých kolejí předchozích let, kdy se chtěli děti ve florbale zdokonalovat, hra i florbalová cvičení je bavila, čímž rostla i úroveň jejich florbalu. Skříňka s poháry z florbalových turnajů z let minulých, na kterou jsme byli my i ti po nás vždy náležitě pyšní, je toho důkazem.

Toto krátké shrnutí lhotské florbalové historie, bych chtěl věnovat na památku pana ředitele Iva Vojtíka, který už bohužel není mezi námi a který lhotským dětem věnoval nezanedbatelnou část svého bohužel až příliš krátkého života. Rozmanitost mimoškolních aktivit, které pro děti vymýšlel a čas který jim neváhal obětovat, byl z pohledu dnešní doby obdivuhodný až neskutečný...

Jakub Hájek

Tenisté slavili na Rybníčku

Sportpark Rybníček ve Starém Městě byl třetí listopadovou sobotu svědkem další části oslav 40. výročí založení tenisu v naší Lhotě.

„Schůze proběhla, ples proběhl. Je to ta sportovní část oslav. Děti měly ukázkový trénink s trenéry Radkem Lagou a Ondrou Turčinem. Muži mají turnaj ve

čtyřhrách – přihlásilo se nám devět dvojic. Ženy mají večer turnaj ve dvouhrách, na ten se přihlásilo osm žen,“ prozradil předseda lhotského tenisu Pavel Turčín.

Pozvání do Starého Města přijal také starosta obce Roman Tuháček, který všechny sportovce pozdravil a mimo jiné řekl. „Ještě jednou vám gratuluji

k 40. výročí založení klubu. Chtěl bych hlavně dětem popřát, ať vytrvají u tak krásného sportu, jako je tenis. Vidím, že vás to baví, je to úžasné. Máte ve Lhotě krásné zázemí, skvělé trenéry a výborného předsedu Pavla Turčína. Děkuji také starším členům za aktivitu a udržování tenisu.“

Tenisový klub na této sportovní akci předal všem svým členům trička s logem klubu.

Stanislav Dufka

Členové TK Ostrožská Lhota v hale na Rybníčku ve Starém Městě. Foto: std.

Turnaj ve čtyřhře mužů v nafukovací hale ve Starém Městě vyhráli Viktor Malina s Pavlem Turčinem. Turnaj žen ovládla Lucie Pavlasová

Dne 19. listopadu 2022 se uskutečnil skvěle obsazený turnaj mužů ve čtyřhře. Turnaj byl součástí sportovních oslav 40. výročí založení tenisového klubu v Ostrožské Lhotě a proběhl pod záštitou starosty obce Ing. Romana Tuháčka.

Asi všech 18 účastníků turnaje na začátku tušilo, že zápasy mohou být vyrovnané, ale asi nikoho nenapadlo, že závěrečné zápasy budou rozhodovat pouhopouhé dva míče. Ale pojďme pěkně popořádku.

Turnaje se zúčastnilo 9 dvojic. Do skupiny „A“ byla nasazena dvojice Jirka Jenčo – Martin Hubík a do skupiny „B“ pár Zdeněk Kotačka – Leo Pippal. K nim byly naloženy další dvojice. Překvapením bylo, že skupinu „A“ nakonec ovládla dvojice Honza Zábranský – Michal Koubek. Ve skupině „B“ vy-

hrála všechny své zápasy dvojice Kotačka – Pippal, a tak čtvrtfinálový pavouk k sobě přivedl následující páry:

Zábranský, Koubek – Malušek, Gabriel 6:4

Turčín P., Malina – Šicha, Hubík J. 6:0

Jenčo, Hubík M. – Lopata, Fojtík 6:2

Kotačka, Pippal – Pavlas, Bílek 6:1

Semifinálové duely byly neuvěřitelně napínavé. V zápase Zábranský, Koubek vs. Turčín P., Malina nakonec rozhodl lepší servis Pavla a Viktora, kteří si jej během utkání nenechali vzít. Soupeři přišli o jeden jediný hned na začátku. Přesto odcházeli se 3. místem velmi spokojeni. V druhém zápase se odehrávalo ještě větší drama. Zápas mezi dvojicemi Kotačka, Pippal vs. Jenčo, Hubík M. dospěl až do tie-breaku a ten skončil v poměru 8:6 pro Martina a Jirku.

Vítězem mužské čtyřhry byla dvojice Pavel Turčín (vlevo) a Viktor Malina.

Turnaj žen vyhrála Lucie Pavlasová – čtvrtá zleva. Foto: 2x TK. O. Lhota.

Semifinále:

Zábranský, Koubek – Turčín P., Malina 3:6

Kotačka, Pippal – Jenčo, Hubík M. 6:7 (6:8)

Finále bylo opět neskutečně vyrovnané. Rozhodly jej nakonec fantastické 3 údery Viktora Maliny v závěru tie-breaku. Pavel s Viktorem tak odvrátili nepříznivý stav ve zkrácené hře a i s dávkou velkého štěstí získali deblový titul.

Finále:

Turčín P., Malina – Jenčo, Hubík M. 7:6 (9:7)

V rámci sportovních oslav 40. výročí založení tenisového klubu se odehrál i turnaj žen ve dvouhře.

Jeho vítězkou se jednoznačně stala Lucka Pavlasová, 2. místo obsadila Kajča Bílková. Poražené semifinalistky Jitka Turčinová a Dáška Klabáčková skončily na 3. místě. Skvělé výkony podala i Markéta Sedláčková a Petra Húsková.

Finálové utkání mezi Luckou a Kajčou mělo i vynikající zpestření v podobě podavačů míčků.

Holkám děkujeme za hezkou hru a předvedené výkony.

Pavel Turčín – předseda TK Ostrožská Lhota.

Mým srdečním týmem je Slovácko – říká Michaela Mačátová

Lhoťané ji můžou potkat nejčastěji ve škole – učí druháky. Její velkou vášní a koníčkem je fotbal. Společně s manželem jsou na každém zápase svého milovaného klubu. Má permanentku dokonce na hlavní tribunu. Michaela Mačátová fandí Slovácku. „Fotbal mě nejvíce pohltil až v době, kdy můj manžel Vladimír trénoval žáky ve Starém Hrozenkově,“ říká rodačka ze Sušice v Plzeňském kraji.

Pocházíte ze Sušice a fandíte Slovácku. Spíš bych čekal, že váš oblíbený klub bude plzeňská Viktorie. Proč tedy Slovácko?

Od patnácti let jsem díky studiu ve Zlíně na Moravě. Do Sušice jsem se už nevrátila, vdala jsem se tady a založila rodinu. Uherské Hradiště mně učarovalo na první pohled ve všech směrech.

Vzpomínáte, kdy jste byla poprvé na fotbale?

To bohužel ne, ale pamatuji si, jak jsme jezdily jako děti do Plzně k tetě, která spravovala na fotbalovém stadionu. Byla tam vždy rušná a veselá atmosféra. K fotbalu mě přivedla moje rodina. Ve volném času jsme spíše chodili na výšlapy, ale když hrála reprezentace, vždy jsme sledovali všechny zápasy.

Chytil vás tento sport okamžitě nebo jste si k němu budovala vztah postupně?

Fotbal mě nejvíce pohltil až v době,

kdy můj manžel Vladimír trénoval žáky ve Starém Hrozenkově. Prožívali jsme oba velmi intenzivně všechny úspěchy i neúspěchy našich malých hráčů. Zabrало nám to spoustu volného času, ale byla to krásná doba.

Jaký je váš oblíbený tým a hráč?

Mým srdečním týmem je 1. FC Slovácko. Konkrétní hráč se mi bude hledat těžko. Vnímám je jako tým, kde je každý nějak užitečný. Ale faktem je, že velmi obdivuji Milana Petrželu, který je i přes svůj věk stále velkou oporou týmu. V letošní sezóně se mi líbí, jak hraje Michal Tomič.

Sledujete fotbal i v televizi? Případně jaké zápasy?

Přiznám se, že nejsem velký televizní divák, ale občas s manželem sleduji Ligu mistrů. Samozřejmě sleduji venkovní zápasy 1. FC Slovácka v domácí i v Evropské konferenční lize. Mám však raději atmosféru na stadionu.

Svetr s logem klubu jí upletla kamarádka.

Jaký je váš největší zážitek z fotbalu? A na druhé straně, který je ten nejsmutnější?

Největší a nejlepší mám ještě v čerstvé paměti. Je to samozřejmě vítězství Slovácka v MOL Cupu letos v květnu, to kápla i slza. Ve skutečnosti mám radost z každého vítězství našeho týmu. Nejsmutnější pro mě asi byl sestup Slovácka do druhé ligy v roce 2007. Zůstali jsme ale věrnými fanoušky a dvě sezóny dál podporovali náš klub.

Chodíte fandit i do Lhoty? Jak se vám líbí lhotský fotbal?

Lhotský fotbal se mi líbí, na domácí zápasy se s manželem snažíme chodit. Teď se však většinou kryjí s 1. ligou, tak má přednost Slovácko.

Prosím, prozradte něco o sobě, o rodině, případně jaké máte další koníčky.

Je mi 48let a učím 2. třídu na 1. stupni zdejší základní školy. Pocházím ze Sušice z Plzeňského kraje. Máme s manželem dvě děti. Honzu, kterému je 27 let a Martinu, které je 25. Ta se nám letos vdala. Ve volném čase ráda něco vytvářím, hodně čtu, s manželem jezdíme rádi na dostihy do Slušovic nebo někam za kulturou a také si občas udělám s kamarádkou nějaký výšlap na Moravských Kopicích.

Jak se vám líbí ve Lhotě?

Ve Lhotě se mi moc líbí, máme výborné sousedy a většina lidí je k nám velmi milá a vstřícná, a navíc mám ve třídě úžasné žáky. Ke štěstí mi chybí snad jen lepší herní výsledky mého fotbalového klubu, ale já věřím, že ještě ukáží, co v nich je.

Stanislav Dufka

Velká fanyška Slovácka Michaela Mačátová s manželem Vladimírem.
Foto: 2x Stanislav Dufka.

Láskyplné prožití svátků vánočních, mír,
pokoj, dobro a radost v novém roce 2023
přeje nám všem MO KDU-ČSL Ostrožská Lhota

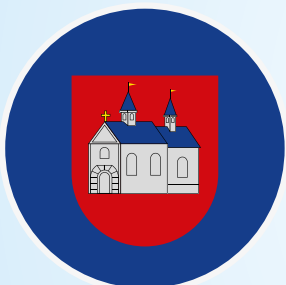

KDU-ČSL

Další informace o naší obci
naleznete na:
www.ostrozskalhota.cz

Naše obec má nový facebookový profil.

facebook

Obec Ostrožská Lhota

Centrum otevřená škola zorganizovala zájezd do Izraele.

Foto a koláž: Stanislav Dufka

Zpravodaj obce Ostrožská Lhota

Vydává: Obecní úřad Ostrožská Lhota. Vychází čtvrtletně nákladem 400 výtisků.

Redakční rada: redaktor: Stanislav Dufka

členové: Roman Tuháček, Hana Havlíková, Alena Skřenková.

Korektury: Hana Machová.

Grafická úprava a tisk: Petr Galuška, www.galuska-reklama.cz, Veselí nad Moravou

Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje je 25 března 2023.

Svatý Antoníněk

Vánoční otevírací doba:

25. 12. 2022 – 8. 1. 2023
v době od 11.00 do 16.00.

Betlém bude v kapli do Hromnic (2. 2.)
v běžném otevíracím čase 11.00 – 15.00.

Anděl jim řekl:

„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost,
která bude pro všechny lid.“ Lk 2, 10

www.cantoninek.cz

SVATÝ ANTONÍNEK

SILVESTROVSKÁ PŮLNOČNÍ

24.00 mše svatá,
slouží P. Antonín Hráček,
spirituál kněžského semináře

31. 12.
2022

Poprvé zamířily kroky našich předků z širokého okolí o silvestrovské noci do kaple před 80 lety.